

NĂM HÂN HỈ

Xin chào, các bạn. Tôi rất vui được ở đây tối nay và—và nhận được sự chào mừng thực sự nồng nhiệt đó, mọi người đều muốn—muốn vào. Điều đó làm cho tôi cảm thấy thật dễ chịu.

² Tôi—tôi không có nhiều cơ hội để nói, hay học hỏi, hay bất cứ điều gì, bởi vì tất cả những buổi nhóm của tôi là sự chữa lành. Vì vậy, tôi chỉ thích nói chuyện. Mọi người đều biết điều đó. Tôi đoán tôi...Mẹ nói tôi đã biết nói chuyện trước khi tôi biết đi. Anh em biết người xưa nói gì về điều đó. Vì vậy tôi rất vui mừng biết rằng Đức Chúa Trời đã thay đổi tấm lòng của tôi, rằng sự nói chuyện là về Ngài. Thấy không? Và tôi chỉ muốn nói về Ngài cho đến khi chết, hát ngợi khen Ngài và làm điều mà tôi nghĩ là đúng.

³ Chúng ta không có nhiều thời gian, bởi vì chúng ta có lễ tiệc thánh tối nay. Tối thứ Tư sẽ là buổi nhóm giảng dạy, mà chúng tôi sẽ giảng dạy, nếu Chúa muốn.

⁴ Bây giờ, tối nay, chỉ trong một thời gian ngắn, một vài phút, ý Chúa, tôi muốn...Hầu như hơi bất ngờ, anh em biết đấy, bởi vì nó luôn luôn...Tôi tin Kinh Thánh nói, “Gặp thời hay không gặp thời. Hãy sẵn sàng đưa ra, hay là, sẵn sàng để đưa ra câu trả lời về sự trông cậy trong anh em.” Và vì vậy nếu tôi có thể làm chứng cho niềm hy vọng nằm trong tôi, ồ, sẽ là một phước lành cho tôi để nói với anh em, và tôi hy vọng sẽ là một phước lành cho anh chị em để nhận lãnh nó, và biết rằng qua đức tin của anh chị em điều đó sẽ xảy ra tương tự. Và sự trông cậy giống như vậy trong tôi, cũng ở trong anh chị em, và chúng ta là những công dân của Nước Đức Chúa Trời.

⁵ Tôi rất vui khi nghe những buổi nhóm phục hưng này được thông báo tại nhà thờ Giám Lý ở New Albany. Và tôi đã không nhận được điều đó về Louisville, nhưng có lẽ anh em đã nhận được, mà Anh Fleeman vừa kể cho chúng ta. Anh em ở gần những buổi nhóm phục hưng đó, hãy tham dự chúng. Hãy đi ra và để chính anh em được đại diện với con cái của Đức Chúa Trời, để tỏ cho thấy chúng ta đang đứng về phía nào. Chúng ta

đứng về phía Chúa, và chúng ta muốn được đại diện với dân sự của Ngài.

6 Bây giờ, tối thứ Tư, như Anh Neville đã nói, là buổi nhóm giảng dạy. Tôi nghĩ họ đang có hầu như một lớp học giảng dạy, phải không, Anh Neville? [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Điều đó rất tốt.

7 Việc giảng dạy Lời luôn luôn giữ cho Hội thánh được gây dựng. Chúng ta sống... “Người ta sẽ sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Và sáng nay chúng ta đã nói về Lời đó không thể sai lầm như thế nào, Nó phải ứng nghiệm như thế nào.

8 Và sau khi họ hát, tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ nói về điều gì?” Và tôi chợt nghĩ, “Có lời nói, “Tất cả các thánh đồ sẽ có Ấn trên trán của họ.”” Thấy không? Khi chúng ta đến đó, tất cả các thánh đồ sẽ có Ấn trên trán của họ.

9 Và tôi nghĩ, tối nay, tôi sẽ đọc một chút lời Kinh Thánh từ Kinh Thánh, ở đâu đó ở đây, và, qua các sách Phúc âm. Và Chúa Jêsus, sau khi Ngài kết thúc bài giảng, Ngài phán, “Hôm nay, rằng, những lời này được ứng nghiệm.”

10 Bây giờ, Đấng Christ, trong sự khởi đầu của Ngài, về sự bắt đầu của chức vụ Ngài; được sinh ra, dĩ nhiên, trong thế gian, Con Đức Chúa Trời. Ngài được sinh ra, Jêsus là Chúa, và rồi sau tám ngày, về sự cắt bì của Ngài, Ngài đã được ban cho, bây giờ, Ngài được sanh ra, là Đấng Christ là Chúa, đúng hơn là, và được ban cho Danh Chúa Jêsus. *Chúa Jêsus* là “Danh được ban cho của Ngài.” *Đấng Christ* là “tước hiệu của Ngài” về những gì Ngài là. Ngài là Đấng Christ, Đấng Được Xức Dầu của Đức Chúa Trời, khi Ngài được sinh ra.

11 Và bây giờ, biết rằng lễ tiệc thánh thường kéo dài một chút, và tôi không muốn nói quá lâu, nhưng chỉ đủ cho một điều tốt, những gì chúng ta cảm thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến giữa chúng ta, để chúng ta có thể có những—những buổi nhóm.

12 Bây giờ hãy nhớ tất cả những buổi nhóm khác đã được thông báo, những buổi nhóm phục hưng ở khắp mọi nơi, những người đầu ối và có nhu cầu. Anh ấy vừa nói với tôi về, anh ấy đã đến

thăm một ngôi nhà cách đây một lát, nơi một cậu bé, bị quỷ ám, và muốn được giải cứu. Vậy thì, Kinh Thánh nói cho chúng ta để—để nhóm lại với nhau và cầu nguyện cho những người này.

¹³ Anh em biết đấy, thế thì, có một—một cô gái nhỏ tên là Georgie Carter đã được chữa lành, bởi một khả tượng, ồ, cách đây nhiều năm. Và cô đã được đưa ra khỏi giường bệnh lao; đã nằm ở đó tám năm chín tháng, thậm chí không được đứng dậy khỏi giường. Và tôi đã...đi xuống để cầu nguyện cho cô ấy. Và tôi...Anh em biết chuyện đó, người cha và người mẹ đã không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng như thế nào, và tôi không được hoan nghênh lắm. Và cô gái muốn được chữa lành.

¹⁴ Rồi một ngày nọ, ở trên nhà thờ của Anh Wright, tôi đã ở trên đó có một—một buổi lễ báp-têm, và cô gái muốn được báp-têm. Và cô ấy không thể rời khỏi giường, dĩ nhiên. Cô đã không được ra ngoài trong tám hay chín năm.

¹⁵ Và tôi đã cầu nguyện trong đồng vắng, hay trong rừng. Và Chị Wright đã rung chuông để chúng tôi đến ăn tối. Và tôi chỉ đang đắm chìm trong cầu nguyện *như vậy*, và sự Hiện diện của Đức Chúa Jêsus của chúng ta rất gần, cho đến nỗi tôi không để ý tiếng chuông vang lên. Và trời bắt đầu tối dần. Và tôi đã thấy một Ánh Sáng chiếu xuống qua một bụi cây sơn thù dù, và phán, “Hãy đi con đường đến với Carter.”

¹⁶ Anh Wright, anh đã ở với tôi. [Anh George Wright nói, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Và khi chúng tôi đến đó, hoàn toàn chính xác như cách khả tượng đã nói, đó là cách nó đã xảy ra. Và Georgie đã được chữa lành ngay lập tức, khỏi sự đau đớn trong chín năm tám tháng, mà không có sự di chuyển ra khỏi giường. Và cô ấy chưa bao giờ trở lại trên giường, theo như tôi biết, trừ khi cô ấy bị cảm lạnh nặng hay điều gì đó, cho đến bây giờ.

¹⁷ Và tôi hiểu rằng cô ấy bị ốm nặng. Khi chúng tôi có buổi nhóm dưới nhà của Anh Wright ở đây, trước khi tôi rời đi nước ngoài, cô gái đã ở trên đó. Và tôi có thể...Nói với Anh Wright, sau khi cô ấy rời khỏi, điều gì đó trong Thánh Linh của Chúa cứ thúc giục tôi đi đến với Georgie. Và bây giờ tôi nghe nói rằng cô ấy đang ở trong giai đoạn cuối của bệnh ung thư vú. Và cô đã đầu hàng, để chết, và sẽ tiếp tục và chấp nhận cái chết của mình.

18 Và nói rằng cô ấy đã nghe rằng tôi trở lại, và, phước cho trái tim bé nhỏ của cô ấy, cô ấy đã đứng dậy ra khỏi giường, và nói... tin cô ấy sẽ được chữa lành bây giờ. Vì vậy đó là rất nhiều đức tin, tôi...tin rằng—rằng Đức Chúa Trời sẽ nghe những lời cầu nguyện của người phàm. Vì vậy tôi—tôi—tôi yêu Georgie, như em gái của tôi. Và tôi muốn anh chị em cùng cầu nguyện với tôi, để Đức Chúa Trời sẽ cứu đời sống cô ấy. Tôi...nếu Ngài sẽ chỉ bảo tôi những gì để nói bây giờ khi tôi đến đó.

19 Rất nhiều người khác. Ông Wiseheart, Anh Jim Wiseheart đã từng đến đây, con trai của anh trai anh ấy đang ở trong bệnh viện. Anh ấy vừa gọi điện, bị bệnh Hodgkin. Điều đó còn tồi tệ hơn cả bệnh ung thư, anh em biết đấy.

20 Và chúng ta đã có một trường hợp được chữa lành đó, ngay tại đây trong đền tạm, gần đây. Các bạn còn nhớ, cô gái trẻ, bác sĩ cho sống ba mươi ngày; là một học sinh trung học ở đây. Và mẹ cô bé đến và dâng đời sống mình cho Đấng Christ và chịu phép báp-têm, và cô gái, cũng vậy. Và họ nói, “Hãy giữ nó cách xa cô ấy, đừng để cô ấy biết rằng sự chết đang ở trên cô ấy.” Và trước đó, đi xuống qua hàng người ở đây, sáng hôm đó, Đức Thánh Linh đã bắt lấy cô ấy, biết những gì cô đã làm, và vân vân. Và cô đã được chữa lành ngay lập tức, cho đến nỗi họ thậm chí không thể tìm thấy một vết nào của nó. Và điều đó đã xảy ra cách đây khoảng hai hay ba năm. Và tôi đã gặp cô gái đó, cách đây khoảng một năm. Tôi nghĩ bây giờ cô ấy đã kết hôn và thật tốt, không bao giờ thấy điều đó nữa.

21 Bây giờ, Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh Hodgkin. Không có gì khác biệt. “Ta là Chúa chữa lành mọi bệnh tật của người.” Vì vậy chúng ta hãy nói chuyện với Ngài, một chút, vì sự...thay mặt cho người đau, và cho sự hầu việc sẽ diễn ra.

22 Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng nhân từ, khi chúng con nhóm lại ở đây trong nơi nhỏ bé đáng yêu này, có lẽ không quá ấn tượng, để nhìn, nhưng, Cha ôi, chúng con cảm thấy như ở nhà ở đây, chỉ biết rằng Ngài đã ban phước cho chúng con rất nhiều lần. Cảm thấy, đến nơi nhỏ bé này, giống như Gia-cốp, đêm đó, sau khi chạy trốn khỏi người anh của mình; đã có một khả năng, thấy các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên và đi xuống

trên một cái thang; lăn những hòn đá lại với nhau, và nói, “Đây là nhà của Chúa.” Lạy Cha, con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho những người đã nhóm lại ở đây trong nhà của Chúa, tối nay, tại Bê-tên.

23 Xin nghe những lời cầu nguyện của chúng con cho những người đau ốm này; người thanh niên bị quý ám đó mà đang đến thăm anh em của chúng con.

24 Và chúng con cầu nguyện cho bé Georgie, Chúa ôi. Lạy Chúa, đừng để sự chết nuốt chửng cô ấy. Ngài đã cứu cô ấy, mười hai, mười bốn năm nay, và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ tiếp tục. Ngài là Đấng có thể lấy ngay bệnh lao ra khỏi cô, cũng có thể lấy đi bệnh ung thư khỏi cô. Ngài là Đức Chúa Trời. Và chúng con yêu Ngài, Cha ôi, và chúng con đang cầu xin điều này với đức tin không lay chuyển.

25 Và ở đó trong bệnh viện, người thanh niên đó, người lính trẻ đang nằm ở đó, sắp chết, mọi hy vọng không còn nữa. Nhưng, thưa Cha, đó là trong hầu như giờ đó, khi Ngài phán với Phao-lô, nói, “Hãy can đảm lên, hỡi Phao-lô.” Xin phán lần nữa, Chúa ôi. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ cứu mạng sống của chàng trai. Xin ban cho điều đó. Xin cho cậu ấy không chết, Chúa ôi. Xin cho anh ấy sống, để sự vinh hiển của Đức Chúa Trời có thể được mang đến trong đời sống anh ta.

26 Xin giúp chúng con, tối nay, bây giờ trong buổi nhóm. Xin tha tội cho chúng con. Không biết một lời nào để nói, chúng con giao phó mọi sự cho Ngài, và rồi cầu xin sự vinh hiển đó sẽ thuộc về Ngài, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jê-sus, Con Ngài. A-men.

27 Bây giờ, tôi chỉ thích nói về Đấng mà chúng ta thờ phượng ở đây, Đức Chúa Jê-sus. Ngài thật tốt với chúng ta, và tất cả chúng ta đều yêu mến Ngài. Tôi tin chắc, tối nay, chính là nơi sâu thẳm nhất trong lòng chúng ta, để nhận ra rằng Ngài đã ở giữa chúng ta, nếu chúng ta chỉ có thể nhìn thấy Ngài. Nhưng Ngài ở đây, tôi sẽ đảm bảo với anh chị em điều đó. Rằng Thánh Linh của Ngài đầy dẫy đất, biển, và bầu trời, ở trong thánh phòng này ở đây với chúng ta tối nay. Và Ngài—Ngài, chúng ta...Những lời ngợi

khen của chúng ta có thể chấp nhận được trước mặt Ngài, và Ngài thích được thờ phượng.

²⁸ Bây giờ dành cho một vài suy nghĩ cơ bản, về lý do tại sao chúng ta ở đây. Nhà của Đức Chúa Trời là nhà sửa trị. Luật pháp đi ra từ nhà của Đức Chúa Trời.

²⁹ Và tôi nghĩ, vào thời đại mà chúng ta đang sống, và đặc biệt là trong những giờ phút đầy bóng tối này, sau khi tôi đi lại và xem xét tất cả các quốc gia, chỉ có một hy vọng duy nhất mà tôi có thể nhìn thấy còn lại, và đó là sự Tái lâm của Đức Chúa Jêsus. Và Ngài chắc chắn sẽ đến, như Ngài đã ở đây lần đầu tiên. Tôi tin điều đó bằng cả tấm lòng, bằng cả sự sống mình.

³⁰ Vì, Lời Ngài, như chúng ta đã thấy sáng nay, phải được ứng nghiệm. Đó là ý tưởng của Đức Chúa Trời được bày tỏ bởi Lời Ngài, và được biến thành hiện thực. Chúng ta đã có đề tài sáng nay, nếu một số người lạ, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Bây giờ, Lời đã có lúc ban đầu. Nhưng trước khi Nó là một Lời; một—một Lời là một ý tưởng được biểu lộ. Đức Chúa Trời phải suy nghĩ Nó trước khi Ngài có thể làm cho Nó thành Lời. Rồi Ngài phán Lời, và Nó đã được hiện thực hóa.

³¹ Bây giờ, cũng chính Đấng đã sai Đức Chúa Jêsus đến đây, bởi Lời được phán của Ngài, Nó đã hiện thực hóa và trở nên Con Đức Chúa Trời; đã chết, như một người vô tội thay cho người có tội, để cứu chuộc chúng ta trở lại với sự thông công với Đức Chúa Trời. Để chúng ta có thể, những người đã từng xa cách Đức Chúa Trời, bây giờ có thể được mang đến gần Đức Chúa Trời, bởi của lễ bằng Huyết của Con Đức Chúa Trời công bình. Chắc chắn như Chúa Jêsus đến lần đầu tiên, như một Đấng Cứu Chuộc, Ngài sẽ đến lần thứ hai như một Chàng Rể. Ngài—Ngài—Ngài đang đến.

³² Và, mặc dù, nhiều lần chúng ta nghĩ, “Ồ, sự...Ồ, đã lâu rồi. Và chúng ta đã nghĩ điều này trong nhiều năm.” Đó là những gì họ đã nghĩ trước khi sự Đến lần đầu tiên của Ngài. Và họ bị ràng buộc suy nghĩ giống như vậy bởi sự Đến lần thứ hai. Bởi vì, Kinh Thánh nói rằng họ sẽ nói, “Không có gì khác hơn thời tổ phụ chúng ta đã ngủ rồi.” Nhưng đó là trong giờ mà anh em không nghĩ, nó sẽ xảy ra. Bây giờ nó thuộc về chúng ta...

33 Ở nước Mỹ, như những Cơ-đốc nhân người Mỹ, Đức Chúa Trời sẽ đòi hỏi rất nhiều ở bàn tay của chúng ta, bởi vì chúng ta có Ánh sáng Phúc âm chân thật và đang không sử dụng Nó giống như chúng ta nên làm. Vì vậy, tối nay, tôi muốn nói với Cơ-đốc nhân, liên quan đến cách anh em có thể làm buồn lòng về thì giờ ăn năn vì anh em; và làm thế nào anh em có thể bị đánh dấu tuyệt đối, không có phần với Đấng Christ, bởi sự lựa chọn sai lầm.

34 Bây giờ, những điều này hơi thô thiển. Nhưng nó phải trở nên thô thiển, thỉnh thoảng, để—để làm cho chúng ta biết ơn Đức Chúa Jêsus.

35 Một anh em đã gặp tôi, ngày hôm nay, khi tôi đang đi ra, và anh ấy nói, “Anh Branham...” Những rắc rối về tài chính đã đè nặng lòng anh. Anh ấy nói, “Sau khi nghe về những người nghèo ở Ấn Độ, và vân vân,” nói, “nhưng tuy nhiên mỗi lần...” Nói, “Tôi có sức khỏe tốt, và, nhưng mọi thứ luôn luôn làm tôi suy sụp.”

36 Tôi nói, “Mọi người con đến với Đức Chúa Trời phải được Đức Chúa Trời sửa phạt.”

37 Mỗi người, chúng ta phải được thử thách; cây roi của Đức Chúa Trời đặt trên chúng ta, dường như là vô tội. Đức Chúa Trời đang làm điều đó để chứng minh rằng chúng ta là các con trai. “Những ai không thể chịu đựng được sự sửa phạt là con cái bất hợp pháp,” hay không phải là con trai thật của Đức Chúa Trời. Nhưng người nam hay người nữ đó mà có thể chịu đựng và nhận lấy đòn roi của họ, và mọi thứ đang diễn ra sai trật, vẫn nhìn lên và nói, “Lạy Chúa, con yêu Ngài,” đó là người đó. Đó là, “Người—người nào bền đỗ cho đến cuối cùng, sẽ được cứu.” Vậy thì, tôi thích điều đó, còn các bạn?

38 “Và biết điều này, sự hoạn nạn sanh sự kiên nhẫn; sự kiên nhẫn sanh sự trông cậy; sự trông cậy không làm cho hổ thẹn.” Thế đấy. Thấy không? “Sự hoạn nạn sanh sự kiên nhẫn.” Hãy kiên nhẫn. “Và sự trông cậy không làm cho hổ thẹn.” Và chúng ta có sự trông cậy, tối nay. Tuy nhiên, trong tất cả những hoạn nạn của chúng ta, nó có tác dụng. Những hoạn nạn khiến chúng ta kiên nhẫn, chờ đợi sự Đến của Chúa.

³⁹ “Khi Ngài sẽ được bày tỏ từ Trời lần thứ hai, trong sự vinh hiển và uy nghi, biển sẽ từ chối sự chết của nó. Thân thể hư nát của những người đang ngủ đó, trong Ngài, sẽ được biến đổi và được trở nên giống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài, nhờ đó Ngài có thể khiến muôn vật quy phục chính Ngài.” Và chúng ta là gì, tối nay, ngoài là một Cơ-đốc nhân vui vẻ, mừng rỡ, trông đợi ngày trọng đại đó của sự Đến của Chúa.

Chúa Jêsus, ở đây, đang phán lần nữa về Lời.

⁴⁰ Cách đây không lâu, có một anh em đáng yêu đến gặp tôi một lát, anh ấy có thể đang ở trong tòa nhà bây giờ, tôi không thấy anh ấy, nhưng anh ấy nói, “Anh Branham, tôi tôn quý Lời.” Chính là điều đó, Lời! Lời được thiết lập. Đó là điều mà...Anh em không thể có đức tin chỉ dựa trên điều gì đó mà người nào đó đã nói. Nó phải có một nền tảng. Và nền tảng nào khác sẽ vĩ đại hơn Lời của Đức Chúa Trời? Khi mà, tất cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài thì thật vô tận như cõi Đời đời. Nó sẽ di chuyển và tiếp tục, mãi mãi Nó sẽ giống như vậy. Để ý, Chúa Jêsus...

⁴¹ Như chúng ta sẽ phải nhanh chóng đi thẳng vào đề tài này bây giờ, vì lễ tiệc thánh. Và đó là phần của chúng ta. Mọi người nam, và người nữ, trai hay gái, kêu cầu Danh Chúa Jêsus, hãy sửa soạn lòng mình bây giờ, để chuẩn bị cho bữa tối của Chúa. Ồ, đó là một điều tuyệt vời. Đức Chúa Trời phán, Chúa Jêsus Christ phán, “Nếu các người...Kẻ nào ăn thịt Ta, uống Huyết Ta, thì có Sự sống đời đời, và Ta sẽ khiến cho người đó sống lại vào ngày sau rốt. Và kẻ nào không ăn, thì không có phần với Ta. Và kẻ nào ăn và uống cách không xứng đáng, thì ăn và uống sự rửa sả cho chính mình.” Thật là một thời gian tuyệt vời! Bây giờ chúng ta hãy chuẩn bị cho sự kiện vinh hiển, vĩ đại này, trong chốc lát. Một trong những điều vĩ đại nhất mà, tôi nghĩ, chúng ta có trong đền tạm, là đêm tiệc thánh.

⁴² Bây giờ, trong những ngày đầu tiên trong chức vụ của Chúa chúng ta ở đây, Ngài đã đến thành Ca-bê-na-um, tôi nghĩ, lần nữa. “Và Ngài đã ngồi xuống, vào ngày Sa-bát, trong đền thờ. Và người hầu việc của đền thờ đưa cho Ngài cuộn sách để đọc.”

⁴³ Nếu anh em để ý, chúng ta có một số phong tục giống nhau. Chúa Jêsus, Ngài sẽ đọc Kinh Thánh, rồi dựa trên sự dạy dỗ của

Ngài dựa trên Kinh Thánh. Đôi khi nó trái ngược với những gì người Do Thái nghĩ, nhưng, tuy nhiên, ai có thể—ai có thể buộc tội Ngài? Ngài là Chúa của sự Vinh hiển.

44 Và Ngài đã đọc trong Đó nơi Ê-sai đã nói:

Ngài đã xúc dầu cho ta *đặng rao năm ban ơn của Chúa*.

45 Và rồi khi Ngài đã làm điều đó, Ngài xếp sách lại, và cuộn lại, và đặt nó xuống; quay lại với dân sự, và phán:

Hôm nay đã được ứng nghiệm lời này trước các người.

46 Bây giờ, Ê-sai, nhiều trăm năm, có lẽ là từ giữa năm đến tám trăm năm trước điều này, đã nói tiên tri dưới sự hà hơi, rằng Đấng Christ, khi Ngài đến, Ngài sẽ được xúc dầu “để rao năm ban ơn của Chúa.” Rồi nó phải trở nên hoàn toàn chính xác theo cách đó, vì Đức Chúa Trời, qua tiên tri của Ngài, đã phán Lời Ngài, và Lời Ngài phải ứng nghiệm.

47 Như chúng ta đã nói sáng nay, về Ê-sai, rằng dân sự...Mặc dù Chúa Jêsus đã làm nhiều công việc quyền năng trước họ, tuy nhiên, họ không thể tin, bởi vì Ê-sai đã nói, “Ai tin lời rao truyền của chúng ta? Cánh tay của Chúa đã được tỏ ra cho ai?” Ông nói, “Họ có tai mà không nghe, và có mắt mà không thấy. Và hầu cho họ có thể được tự hồi cải chẳng.” Bởi vì Ê-sai đã nói điều đó, thì dân sự không thể hiểu được những phép lạ và những điều mà Chúa Jêsus đang làm trước họ. Anh em có biết, cùng lời tiên tri đó...?

48 Để ý, lời tiên tri lặp lại chính nó. Anh em có biết Lời Đức Chúa Trời lặp lại, ứng nghiệm theo chu kỳ không? Chẳng hạn, một lần trong Kinh Thánh, tôi đã đọc ở đó, và đang cố gắng đọc theo bên lề, xuyên suốt Kinh Thánh, chỗ đã nói trong Ê-...trong Ma-thi-ơ, chương thứ 2, nơi mà, hay, chương 1, tôi tin, đã nói, nơi mà điều đó đã được ứng nghiệm về Chúa, bởi đấng tiên tri, “Ta đã gọi Con Ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô,” nói về Chúa Jêsus được gọi ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Nó cũng được nhắc đến, khi Đức Chúa Trời gọi dân Y-sơ-ra-ên ra, vì Y-sơ-ra-ên là con trai của Ngài. Và lời Kinh Thánh mà họ...Ma-thi-ơ đang nhắc đến, là chính lời Kinh Thánh mà Ngài đã gọi con trai Ngài, Y-sơ-ra-ên, ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Ngài cũng đã gọi Con Ngài, Chúa Jêsus, ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Thấy không?

49 Và những lời Kinh Thánh này, tối nay, mà chúng ta đọc trong Đây, được ứng nghiệm một lần nữa trong thời của các dân Ngoại. “Họ có mắt mà họ không thấy. Họ có tai mà không nghe.” Và Đức Chúa Trời đang làm những phép lạ và những dấu kỳ phép lạ, và người ta chỉ đơn giản là nhắm mắt lại với nó, bởi vì lời tiên tri đã nói nó sẽ là cách đó.

50 Bây giờ, Chúa Jêsus đã được nói tiên tri, bởi Ê-sai, “đặng rao năm ban ơn.” Đó là những gì chúng ta muốn giải quyết, tối nay, bây giờ. Bây giờ, *năm ban ơn*, là đây, trong suốt thời gian giữa *rất nhiều năm, năm ban ơn* là năm được kêu gọi, trong Cựu Ước, “năm hân hỉ.” Nó đến mỗi...Tôi tin nó cũng là...Mỗi bảy năm là một năm hân hỉ.

51 Và cứ bảy năm họ để cho đất yên nghỉ. Họ không trồng cây trái trên đó, hoặc không...không trồng hoa màu. Họ để mùa màng của họ, trên cánh đồng, nghỉ ngơi, bảy năm một lần; và vào lúc đó là một lễ hân hỉ.

52 Và mỗi lần có một nô lệ đã bị bán, hay một người Hê-bơ-ơ, một người đã bán con cái mình làm nô lệ...

53 Bây giờ, điều đó nghe có vẻ như một điều kinh khủng, nhưng tôi đã đứng cách đây vài đêm và chứng kiến sự việc tương tự xảy ra. Khi mà, đàn ông mang con gái của họ, những phụ nữ trẻ, đưa họ vào chợ nô lệ, và lột trần họ, và bán họ ở đó để làm nô lệ. Một trong những người mà đã ở trong, không phải trong nhóm của chúng tôi, nhưng đã gia nhập với chúng tôi ở đó, đã mua một phụ nữ trẻ đáng yêu, với số tiền ba mươi lăm đô-la, và có một—một văn bản luật, giống như anh em có được một giấy chứng nhận quyền sở hữu một chiếc xe hơi. Một số được bán với giá mười đô-la. Một số chỉ được cho đi. Và làm thế nào mà, trong bất kỳ nơi nào mà Danh Chúa Jêsus Christ không được tôn trọng, con người và phụ nữ trở nên không hơn những con vật.

54 Và thật chúng ta nên ngợi khen Đức Chúa Trời vì đất nước mà chúng ta đang sống, vì đạo đức và các thứ. Thật xấu hổ cách chúng ta đối xử với những điều mà chúng ta có, những sự tự do của Đức Chúa Trời.

55 Bây giờ, họ sẽ bán một nô lệ. Rồi cô gái này—này ở đây, bây

giờ, cô ấy có thể đi ra ngoài và làm vợ, hay cô ấy có thể là một người hầu gái. Họ bán cô ấy; nhìn vào hàm răng của cô ấy, xem cô ấy mạnh mẽ như thế nào, cô ấy có thể làm việc hay không, hoặc cô ấy là một trinh nữ hay không, và vân vân. Và anh em có thể mua họ, mua bao nhiêu tùy thích, nhiều như anh em có thể lo liệu, nhiều như anh em có thể trả tiền.

⁵⁶ Và, bây giờ, điều tương tự đã xảy ra trong thời của Chúa, khi họ bắt một nô lệ và bán nó. Rồi, cứ bảy năm lại có một năm hân hỉ đến. Bây giờ, đây là một thì giờ tuyệt vời, và nó có một ý nghĩa quan trọng đối với dân sự ngày nay. Thời gian tuyệt vời!

⁵⁷ Bây giờ, những người nô lệ sẽ ở trên cánh đồng, hay bất cứ nơi nào họ ở, đang làm việc, và rồi có lẽ cúi xuống dưới gánh nặng của người đốc công, người chủ. Và ông là chúa tể hoàn toàn và làm chủ trên họ, bởi vì ông có một tờ giấy hợp pháp cho thấy rằng người nô lệ này thuộc về ông. Ông sẽ đối xử với người đó như một con ngựa, hay bất cứ thứ gì ông muốn. Đó là nô lệ của ông.

⁵⁸ Nhưng, sau đó, cứ bảy năm, đó là luật pháp của Đức Chúa Trời, rằng có một năm hân hỉ. Và khi năm hân hỉ này đến gần, thì thầy tế lễ cưỡi ngựa trên đất, thổi kèn, và mọi nô lệ đã được mua bằng giá, và trở nên một đây tở, được ban cho đặc ân để được tự do, trở về nhà lại, trở về với những người thân yêu của mình. Người đó đã được cứu chuộc lại, bởi ân điển. Người đó không phải trả bất cứ thứ gì. Những người thân yêu của người không phải trả bất cứ điều gì. Đó là một hành động của Đức Chúa Trời. Thật là một minh họa đẹp!

⁵⁹ Ngày nay, những người nam và người nữ đó, trong đất nước chúng ta và ở mọi nơi khác, đã bán mình cho tội lỗi, uống rượu, cờ bạc, ăn chơi thác loạn, làm những việc mà họ không nên làm, và trở thành nô lệ cho ma quỷ. Một số...

⁶⁰ Tôi đã gặp một phụ nữ trẻ, ở đây cách đây không lâu. Cô ấy nói, “Anh Branham, tôi sẽ cho đi bất cứ thứ gì nếu tôi có thể chỉ phá vỡ sự trói buộc của rượu ứt-xki này.” Cô ấy nói, “Tôi đã bắt đầu khi tôi còn là một cô bé, đi với một chàng trai để uống rượu. Chúng tôi bắt đầu pha chế đồ uống, và tôi trở thành một nô lệ

hoàn toàn cho nó. Nếu tôi không có nó,” cô ấy nói, “tôi chỉ phát điên. Giá như tôi có thể thoát khỏi điều này!”

⁶¹ Tôi nói, “Cô không thể tự làm điều đó, nhưng tôi biết Người nào đó Đấng có thể giải thoát cho cô khỏi nó. Đức Chúa Jêsus Christ đã đến để cho cô được tự do.”

⁶² Bây giờ, nếu anh em để ý, trong biểu tượng, năm hân hỉ đó lặp lại bây giờ lần nữa. Cứ thường xuyên có một cuộc phục hưng ập đến trên đất nước; chỉ, cuộc phục hưng vĩ đại xứ Wales, nó đã kết thúc cách đây không lâu. Mọi người... chúng ta có thể đi và có các Billy Graham và các Oral Roberts trên khắp đất nước, ở mọi nơi. Và cho dù chúng ta cố gắng bao nhiêu đi nữa, chúng ta cố gắng tổ chức dân sự của chúng ta với nhau, và kết hợp họ lại, cần có Đức Chúa Trời để mang lại một sự phục hưng. Cho dù...

⁶³ Chúng ta đang cố gắng có một tổ chức Thương Gia Cơ-đốc. Tốt đấy. Bây giờ họ đang cố gắng có một—một hiệp hội mục sư truyền đạo liên giáo phái. Điều đó tốt lắm. Nhưng, thưa anh em, chừng nào nó chỉ là con người, nó sẽ không bao giờ là điều gì cả. Nhưng phải có Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến giữa dân sự!

⁶⁴ Bây giờ trong cuộc phục hưng xứ Wales vĩ đại này đã bắt đầu, đó là thời giờ hân hỉ dành cho dân sự xứ Wales. Ở đó bắt đầu, chỉ là một đám người mù chữ, chỉ rao giảng Phúc âm. Và quyền năng và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời bắt đầu giáng xuống, cho đến khi những thương gia đi làm và ngồi xuống bàn làm việc của họ, và khóc như những đứa trẻ, và kết thúc buổi nhóm của họ... công việc của họ. Những người nông dân trên cánh đồng sẽ ngồi trên luống cây của họ hoặc đang cày. Họ sẽ dừng các đội của họ và đi ra ngoài cánh đồng, những tội nhân xếp hàng, và giơ tay lên với Đức Chúa Trời, và kêu la xin thương xót. Những người đi bộ trên những con đường, và ở khắp mọi nơi. Những tiếng còi bắt đầu thổi, và mọi thứ khác. Có một cuộc phục hưng đang diễn ra.

⁶⁵ Đó là những gì nước Mỹ cần tối nay. Nó không cần một Billy Graham, cũng không cần một Oral Roberts. Những gì nó cần, tối nay, là Đức Thánh Linh đang vận hành giữa dân sự, tuyên bố năm tự do. Đúng vậy. Không cần một tổ chức mới. Không cần thiết lập mới. Điều duy nhất nó cần là Đức Thánh Linh đến trong

quyền năng thuyết phục. Anh em có thể rao giảng Phúc âm cho đến khi anh em trở nên tóc bạc; anh em có thể làm những dấu kỳ phép lạ cho đến khi anh em chuyển sang tóc bạc; trừ khi Đức Chúa Trời đi ra giữa dân sự và hành động.

⁶⁶ Ô, khi cuộc phục hưng đó bắt đầu, một mục sư đi xuống nơi có một cái cổng bằng ngang đường. Và ông đã có được nó...dừng ngựa của mình lại, và vượt qua cái cổng này, và nói, “Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, thành phố này bị ô nhiễm hết thảy ở dưới đây.” Nói, “Bởi vì mọi người nam, người nữ, chàng trai hay cô gái, đi qua cổng này, hãy để họ chịu sự thuyết phục bởi Thánh Linh Ngài.” Ông đã đi và kiếm một chiến binh tốt, trung tín, đã đặt anh ta dưới nơi đó, để cầu nguyện. Ở lại trong đó, ngày và đêm, kiêng ăn, cầu nguyện.

⁶⁷ Ông tiếp tục đi vào thành phố, và xin phép để cầu xin ơn phước tại bàn tiệc, trước khi bữa ăn tối được dọn ra. Họ nói, “Được rồi.”

⁶⁸ Và ông đứng và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin khiến mọi người nam và mọi người nữ ngồi tại bàn này, phải nhận thức tội lỗi.”

⁶⁹ Và nó đã được nói, và được viết bởi các tờ báo, rằng, “Nhiều người sẽ đi qua cổng đó, và dừng ngựa của họ trên đường, và bắt đầu khóc và kêu la.” “Đàn ông và đàn bà sẽ đến bàn và ngồi xuống và lấy thức ăn của họ, và đẩy nó lại, và sẽ khóc lóc và kêu la và ăn năn.”

⁷⁰ Đó là loại phục hưng mà chúng ta cần tối nay, nơi Đức Chúa Trời đi ra giữa vòng dân sự.

⁷¹ Chúng ta có thể bắt đầu một buổi nhóm, làm việc những dấu kỳ phép lạ. Tôi để ý điều đó ở đây. Tôi đi ra, và đôi khi, trong buổi nhóm, người mù nhìn thấy, người điếc nghe, nhiều người đến chung quanh và nhìn, nói, “Thật tuyệt vời.” Khi sự phục hưng chấm dứt, anh em không còn nghe về chúng nữa. Họ quay lại ngay, “Ồ, vâng, tôi tin vào điều đó.”

⁷² Những gì nó cần, tối nay, không phải là một thầy giảng mới. Những gì nó cần là Đức Thánh Linh, đến giữa vòng dân sự, đến khuấy động họ, đói và khát vì cơ sự công bình. “Phước cho những

người đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Bất cứ nơi đâu, cần có Đức Thánh Linh để làm điều đó.

⁷³ Bây giờ, trong những ngày này khi những thầy tế lễ này...Họ sẽ đưa người đó ra ngoài đó, và có thể đang cuốc đất trong cánh đồng ngô; ông chủ bước xuống, quất roi vào người đó, “Nhanh lên đó! Phải nhanh lên với việc này!”

⁷⁴ Nhưng ngay khi tiếng kèn đó vang lên, con người đó có thể ném cái cuốc đó xuống, nói, “Tôi sẽ không cuốc đất nữa.” Và người đốc công đó, người lái xe nô lệ đó, bị cấm chạm vào anh ta nữa, bởi vì anh ta được tự do. Tại sao? Người đó đã nghe tin tốt lành. Lễ hôn hỉ đã diễn ra. Sự chuộc tội đã được thực hiện, và tất cả những người nô lệ có thể được tự do.

⁷⁵ Tôi nhớ, chính tôi, ồ, chao ôi, khi tôi nghe tin tốt lành đó đến với lòng tôi. Như một cậu bé tội nhân nhỏ bé đang nằm trên giường bệnh viện ở đây, bác sĩ nói, “Con còn ba phút nữa để sống.” Tôi nghe một âm thanh từ Thiên đàng, mà cho tôi biết năm hôn hỉ đã đến.

⁷⁶ Tôi tin nhận Đức Chúa Jêsus, cởi bỏ mọi xiềng xích của tội lỗi, và nói với ma quỷ, “Người không thể làm hại ta nữa, bởi vì ta đã dâng đời sống mình cho Chúa Jêsus Christ, và người không thể quất vào ta nữa.” Kể từ đó, hắn đã lừa dối tôi, rất nhiều lần. Nhưng hắn đã không thể chạm vào tôi kể từ đó, bởi vì hắn chỉ là một kẻ lừa đảo. Tôi có thể nghe tiếng roi da của hắn kêu và bộp, và vùn vùn, nhưng nó không có ích gì. Bởi vì, hắn không thể có được tôi, bởi vì tôi thuộc về Chúa bây giờ. Đúng vậy.

⁷⁷ Bây giờ chúng ta để ý anh chàng này, sau khi anh ta được tự do đi, anh ta đã trở về nhà của mình, trở về với những người thân yêu của mình, về với vợ con. Người đó đã được tự do. Người đó không phải là một nô lệ nữa.

⁷⁸ Nhưng ở đây là thảm kịch. Nếu người đó không muốn quay trở về, và anh ta muốn ở lại đó, thì người chủ này bước đến với anh ta, nói, “Anh muốn vẫn là nô lệ của ta à?” “Vâng.” Rồi họ đem người đó xuống đèn thờ, nói điều đó trước dân sự, như một lời chứng công khai, đặt tai người đó lên cột, và dùi một cái, và đánh dấu vào tai người. Thế thì người đó có thể không bao giờ

được tự do. Người đó phải là một đấng tở chừng nào anh ta còn sống. Anh ta phải tiếp tục phục vụ người lái xe nô lệ này, chừng nào anh ta còn sống, nếu người đó cố ý từ chối sự kêu gọi và cơ hội được tự do của mình.

⁷⁹ Bây giờ anh em hãy bình tĩnh, một lát. Trong bốn mươi năm qua, tại Hợp chủng quốc Hoa Kỳ, đã liên tục có tiếng gầm thét của Đức Thánh Linh, làm việc giữa con người và các cá nhân, ban cho những dấu kỳ và phép lạ, và tất cả các loại phép lạ. Những người được nuôi dưỡng, từ những gái điếm, từ những người bất hợp pháp, và vân vân, và trở nên những quý ông và những Cơ-đốc nhân. Có những người đã bị mù, đã nhận được thị lực của họ. Đôi tai điếc đã được mở ra. Thời giờ hân hỉ tuyệt vời dành cho người đau ốm và bệnh tật, những người đã bị ma quỷ trói buộc! Về mọi mặt, cho dù anh ta bị đau ốm, cho dù anh ta bị mù, cho dù anh ta bị tàn tật, đã có hàng ngàn lần hàng ngàn phép lạ đã làm giữa dân sự. Đã có một cuộc phục hưng liên tục diễn ra, trong các nhà thờ, trong bốn mươi năm qua, về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và đã đến lúc, như một quốc gia, và toàn thể, và như một cá nhân, và như những nhóm giáo hội, chúng ta đã bác bỏ Nó. Chúng ta đã bỏ đi và chối bỏ Nó.

⁸⁰ Bây giờ phần tội tệ của nó là, thưa các bạn, nếu các bạn từng làm buồn lòng Đức Thánh Linh quá thường xuyên, thì các bạn đã vượt qua ranh giới phân cách. Các bạn đến chỗ mà không còn sự ăn năn nào nữa còn lại cho mình, và các bạn sẽ bị đóng ấn vào vương quốc bóng tối, nơi các bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy Đức Chúa Jêsus. Các bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy hy vọng của Sự sống, và các bạn sẽ được đánh dấu kỹ và mãi mãi. Thật là một lời cảnh báo trang trọng! Ô, tôi hy vọng Đức Thánh Linh đâm thấm điều đó vào trong lòng các bạn.

⁸¹ Anh em là những người đang đứng ở ranh giới. Anh em đã nghĩ, nhiều lần, “Tôi muốn là một Cơ-đốc nhân đầu phục hoàn toàn, nếu tôi có thể quyết định khi nào làm điều đó.” Ô, thưa anh, chị em của tôi, anh chị em có nhận ra rằng đây có thể là cơ hội cuối cùng mà anh chị em từng có để trở nên người như vậy không? Nó có thể là đêm cuối cùng mà bạn từng có cơ hội để trở thành một tín đồ Đấng Christ. Có thể là, từ tối nay, anh em đã bác

bỏ Sứ điệp của Đức Chúa Trời cho lần cuối cùng. Thế thì anh em sẽ, trước mắt Đức Chúa Trời, bị đánh dấu là bội đạo.

⁸² Sẽ chỉ có hai hạng người trong những ngày sau rốt. Cả hai người sẽ mang dấu ấn.

⁸³ Dấu hiệu của Đức Chúa Trời là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, không có bóng dáng của sự nghi ngờ. Tôi đã giảng điều đó cách đây không lâu, ngay tại đây. Bởi sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh, và Lời của Đức Chúa Trời, đã chứng minh điều đó, rằng ấn chứng của Đức Chúa Trời là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Ê-phê-sô 4:30 nói, “Chớ làm buồn lòng Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được đóng ấn cho đến ngày cứu chuộc.” Không có Đức Thánh Linh, anh em không được ấn chứng. Nhưng Đức Thánh Linh là Ấn của Đức Chúa Trời.

⁸⁴ Và rồi, điều đó, tất cả những gì không được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh, đã được mang dấu hiệu của con thú. Và dấu hiệu của con thú là dấu hiệu của sự bội đạo, đó là, chối bỏ Đức Thánh Linh. Hiểu tôi muốn nói gì không?

⁸⁵ Rồi khi năm hân hỉ đến, hay tiếng kèn đến, để dân sự đang nhận lãnh Đức Thánh Linh; và anh em cố tình, cố ý bác bỏ Điều đó, Đức Chúa Trời không còn có nữa, hoặc, không có nghĩa vụ nào để giờ nói chuyện với anh em nữa. Thế thì anh em sẽ bị gạch bỏ, tất cả những kiểu mẫu xưa cũ của Cựu Ước, chỉ những hình bóng và cái bóng của Tân ước. Và chối bỏ Đấng Christ, và chối bỏ Ngài, mà Ngài đã gõ cửa nhà anh em, anh em đang ở trong một ranh giới nguy hiểm bị sự bị xô lỗ tai. “Đức tin đến bởi sự nghe, nghe về Lời của Đức Chúa Trời.” Và Đức Chúa Trời sẽ bịt tai anh em lại, để anh em không bao giờ có thể hiểu được nữa. Và anh em sẽ không làm gì hơn là chỉ trích Phúc âm chừng nào anh em còn sống; và chết, và bị hư mất mãi mãi. Thật là một thì giờ kinh khủng, trong khi đó là thời gian hân hỉ, trong khi những cánh cửa được mở ra! Anh em có nhận ra rằng cùng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh này...

⁸⁶ Tôi đã nghiên cứu lịch sử trong bốn, hay năm, sáu năm qua, về Đức Thánh Linh, biết rằng giờ này điều đó đang đến với tôi, đang đến, rằng tôi sẽ để những buổi nhóm chữa lành sang một

bên trước tiên, trong một thời gian ngắn, và rao giảng Phúc âm! Đúng vậy. Điều đầu tiên tôi phải làm...

⁸⁷ Người ta nói, “Tại sao anh không làm *điều này*? Tại sao anh không làm *điều đó*?”

⁸⁸ Điều trước tiên tôi phải làm với ân tứ Thiêng liêng đó, là thu phục tấm lòng của dân sự. Nếu tôi không chiếm được tấm lòng của họ, họ sẽ không lắng nghe. Bây giờ Đức Chúa Trời đã xác nhận điều đó, và bây giờ họ tin tôi. Họ đã thấy những điều đã được nói ứng nghiệm, từng chữ. Họ đã thấy quyền năng của Đức Chúa Trời vận hành và làm hoàn toàn chính xác. Bây giờ những gì anh em nói, họ sẽ tin điều đó. Bây giờ điều đầu tiên tôi phải tìm ra, là những gì tôi đang nói về, vì Đức Chúa Trời sẽ bắt tôi chịu trách nhiệm về điều đó vào Ngày Phán xét. Đúng vậy.

⁸⁹ Phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh đã giáng xuống, lần đầu tiên kể từ lễ Ngũ tuần, ở nước Nga, cách đây một trăm năm. Đúng vậy. Đó là lịch sử. Và họ đã có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và làm những dấu kỳ phép lạ, cách đây một trăm năm; và chối bỏ Nó, như một dân tộc, và bác bỏ Nó. Và khi họ làm vậy, bây giờ họ đã quay sang chống lại Đức Chúa Trời, chống lại tôn giáo, và trở thành những người cộng sản, lạnh lùng, có trái tim tàn bạo. Nếu anh em không lắng nghe Đức Chúa Trời, Ngài sẽ giao anh em cho một linh mà sẽ định tội anh em, bị phó mặc cho một tâm trí trụy lạc, để tin một lời nói dối và bị nguyên rủa bởi nó. Đó là nơi nước Nga đứng tối nay, bị kết án trước mắt Đức Chúa Trời, bởi vì nó đã không tiếp nhận sứ điệp hân hỉ về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Họ đã bị phó mặc cho một tâm trí đáng ghê tởm. Họ đã tin một lời nói dối, và bị nguyên rủa bởi điều đó, trước mặt Đức Chúa Trời.

⁹⁰ Nơi tiếp theo Nó giáng xuống là ở Thổ Nhĩ Kỳ, và người Thổ Nhĩ Kỳ đã chối bỏ Nó. Và đã đóng đinh trên thập tự giá, và ném vào trong những bể chứa nước, và vân vân, với những thanh gươm đang giơ lên như thế *này*, những người Armenia đó, và vân vân, và đã giết họ hàng trăm người. Và hãy nhìn xem Thổ Nhĩ Kỳ ở đâu tối nay. Bị để lại phía sau!

⁹¹ Bây giờ, hồi anh em của tôi, nước Mỹ đã có bốn mươi năm rao giảng theo phong cách sứ đồ thuở xưa, năm hân hỉ. Và nếu họ

không tiếp nhận Nó như một dân tộc, và tôi e rằng họ sẽ không làm điều đó, thì họ sẽ bị đóng ấn, trong sự bội đạo, tối tăm. Tất cả các giáo phái của chúng ta, họ đều ổn, nhưng, thưa anh em, Đức Chúa Trời không nhìn vào các giáo phái. Ngài nhìn vào những cá nhân. Cơ-đốc giáo không phải là một giáo phái. Cơ-đốc giáo là một đời sống mà một cá nhân sống. A-men.

⁹² Ngày nào đó, THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY từ Lời Đức Chúa Trời, rằng, “Nước Mỹ nói chung, đang chối bỏ Đức Chúa Trời, và sẽ nhận lấy dấu hiệu của con thú theo Khải huyền chương 13.” Và chúng ta đang di chuyển vào đó. Đức Chúa Trời không thể để cho bất cứ quốc gia nào...

⁹³ Đức Chúa Trời không vị nể đất nước nào. Ngài không vị nể dân tộc nào. Ngài muốn có bất cứ ai muốn. Và nếu một quốc gia sẽ ở thời kỳ đẹp nhất và làm tất cả điều này và đứng vững, để chế độ đó sẽ tồn tại mãi mãi.

⁹⁴ Nhưng mọi đế chế thế gian sẽ bị tan vỡ khi sự xuất hiện của Văng Đá bị đục ra khỏi núi, không phải bởi bàn tay nào, mà sẽ đập tan tất cả các vương quốc trên thế giới thành từng mảnh. Và Đấng Christ sẽ cai trị và trị vì, và sự trị vì của Ngài sẽ không có hồi kết. “Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha đời đời. Và sự cai trị sẽ nấy trên vai Ngài, và của Vương quốc sẽ thêm mãi không thôi.” Đó là Vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ đến với quyền năng và sự biểu lộ, nhưng tất cả phần còn lại của thế giới sẽ bị phá vỡ và xé ra từng mảnh. Họ sẽ chối bỏ Điều đó. Các quốc gia chối bỏ Nó, các giáo hội chối bỏ Nó, các cá nhân chối bỏ Nó; để Đức Chúa Trời có thể phán xét các quốc gia, Ngài có thể phán xét các giáo hội, Ngài có thể phán xét các cá nhân. Vì, một người đến với Lễ thật, mà không bước đi trong Lễ thật, thì người đó có, theo lời Kinh Thánh, người đó đã bán bỏ, hay chối bỏ, Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và cho đến Ngày Cứu chuộc.

⁹⁵ Thưa các bạn, khi các bạn đi dạo quanh đây, và những thứ mà các bạn có được...Chúng ta mặc những bộ quần áo đẹp, những bộ quần áo đẹp nhất. Những người ăn mặc đẹp nhất trên thế giới là người Mỹ. Những người được ăn uống tốt nhất trên thế giới là người Mỹ. Họ lái những chiếc xe hơi tốt nhất trên thế

giới. Họ có nhiều tiền nhất trên thế giới. Đúng vậy. Chúng ta có mọi thứ tốt nhất trên thế giới. Chúng ta có một số nhà thờ đẹp nhất trên thế giới. Chúng ta có một số người tốt nhất trên thế giới. Và tuy nhiên, trong tất cả điều đó, cả một dân tộc, đang dần dần quay lưng lại với Đức Chúa Trời, bởi vì chúng ta đã đặt nó trên những cá nhân, chúng ta đã đặt nó trên những giáo phái, chúng ta đã đặt nó trên những quốc gia.

96 Ở đây cách đây không lâu, tôi hỏi một người, tôi nói, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

97 Anh ấy nói, “Tôi muốn anh hiểu tôi là người Mỹ. Tôi thuộc về một quốc gia Cơ-đốc giáo.”Ồ, điều đó không có nghĩa gì hơn là không có gì cả.

Một cô gái, tôi nói, “Cô có phải là Cơ-đốc nhân không?”

98 Cô ấy nói, “Tôi muốn anh hiểu, hồi chàng trai trẻ, tôi đốt một ngọn nến mỗi đêm.”

99 Có gì quan trọng đối với việc bạn đốt bao nhiêu ngọn nến? Có gì quan trọng đối với việc bạn sống nhiều như thế nào trong đất nước này? Có gì quan trọng với những gì anh em thuộc về giáo hội gì? “Nếu một người không được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ không thấy Nước Đức Chúa Trời.” Đó là chủ đề cảnh báo của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.

100 Các bạn của tôi, các bạn không biết tôi yêu các bạn như thế nào. Các bạn không nhận ra rằng khi tôi...rằng tôi không cố gắng la mắng các bạn chỉ vì tôi đứng trên bục giảng; Tôi sẽ nắm lấy cơ hội.

101 Nhưng những gì tôi đang nói với anh em, tối nay: Hãy cảnh báo về Phúc âm! Hãy chạy đến với Đấng Christ! Quảng mọi thứ qua một bên! Đừng chờ đợi Cô Jones, đừng chờ đợi nó bắt đầu trong nhà thờ, hãy bắt đầu nó trong chính bạn, ngay bây giờ. Vì có thể đến lúc Đức Chúa Trời chỉ cho anh em làm nô lệ suốt đời còn lại, với một tội lỗi mà anh em đã bị trói buộc trong quá lâu. Cho dù giá đó là gì đi nữa!

102 Người nào đó đã nói, cách đây không lâu, đã nói, “Nhưng, Anh Branham!” Người này thật chân thành, những gì người đó

đang sống, đang sống trong tội lỗi. “Ồ,” nói, “tôi chân thành. Tôi tin Đức Chúa Jêsus Christ.”

¹⁰³ Tôi nói, “Nếu anh chân thành, thì chứng minh anh chân thành. Hãy từ bỏ tội lỗi anh đang sống.”

“Ồ,” nói, “anh thấy đấy, nó liên quan rất nhiều.”

Tôi nói, “Tôi nghĩ anh chân thành.”

¹⁰⁴ Anh em nói, “Ồ, tôi phải làm *điều này*. Tôi phải làm *điều kia*.” Điều quan trọng nhất mà bạn có thể làm là đến với Chúa Jêsus Christ, cho dù bạn phải làm gì đi nữa. Điều gì quan trọng hơn—hơn là được sanh lại?

¹⁰⁵ Mỗi người trong anh em đều biết rằng ngày nào đó anh em sẽ là một cái đầu lâu và một đống xương nằm bên dưới một ít đất sét này ở quanh đây. Thật chắc chắn như anh em đang ngồi ở đây tối nay, anh em đang hướng về điều đó. Đúng vậy. Thế thì anh em nên chân thành như thế nào? Anh em hiểu ý tôi chứ? Có lẽ anh em có thể bắt đầu trong một giờ nữa. Thời điểm này năm sau, thậm chí có thể không còn một miếng thịt nào trên xương của anh em, trong mười hai tháng tới. Có thể không có một chút sự sống nào trong cơ thể anh em, trong hai mươi lăm phút tới. Và rồi từ lúc đó, cho đến khi những thời đại vô tận, sẽ không bao giờ có nữa. Trạng thái mà bạn đi vào, đó là trạng thái bạn sẽ ở mãi mãi.

¹⁰⁶ Vì vậy nếu anh em hâm hấp, thừa anh em, đó là nơi nguy hiểm anh em có thể chịu đựng, là một tình trạng hâm hấp. Chúa Jêsus phán, “Nóng hay lạnh. Hoặc là vì Ta, với tất cả tấm lòng, hoặc là chống lại Ta.” Nếu bạn chỉ sống một cuộc đời khá tốt, điều đó sẽ không bao giờ được tính đến. Những miếng vải vụn tự cho mình là công bình của anh em sẽ không bao giờ đứng vững trong Ngày Phán xét. Đúng vậy.

¹⁰⁷ Nói, “Ồ, tôi thuộc về giáo hội.” Điều đó không liên quan gì với Nó. Tôi tin anh em nên thuộc về giáo hội, điều đó được thôi, nhưng điều đó không liên quan gì với sự cứu rỗi.

¹⁰⁸ Giống như tôi đã nói sáng nay, người đó đã đi khắp nơi, cố gắng tìm thấy Chúa Jêsus Christ; Ngài đã ở trong lòng người đó rồi. Những điều đó mà ông đã làm, la hét và nói tiếng lạ, và vân

vân, những điều đó đều ổn, nhưng đó là những thuộc tính của Đấng Christ ở trong đó trước tiên. Thấy không? Anh em phải có được Đấng Christ ở đây trước tiên, rồi những điều đó sẽ xảy ra. Nhưng anh em có thể làm điều đó, mà không có Đấng Christ, và thế thì anh em đang ở trong loại tình trạng nào?

109 Vậy thì, tôi đã thấy những người ngoại giáo la lớn. Đúng vậy. Tôi đã thấy nhiều người đi khắp nơi và thực hiện những điều trông buồn cười như vậy, cho đến nỗi bạn sẽ, bạn có thể tin bất cứ điều gì. Đổ một sợi dây thừng ra khỏi bao tải, như *thế*, làm động tác vỗ nhẹ trên nó, và sợi dây thừng đứng thẳng lên không trung. Lấy một con rắn hổ mang lớn, và nó tấn công, cho dù nó có nanh hay không; ném một miếng giẻ ra đó, và nhìn nanh vuốt của nó trong những miếng giẻ. Đi vòng quanh đó, và mở một bản nhạc nhỏ trên nó, và tụng kinh, và quấn nó quanh cổ anh ta. Con rắn hổ mang đó cứ nhìn anh ta, hành động như thể nó sẽ tấn công, và rồi kim lại. Đứng đến gần nó; nó sẽ giết anh em.

110 Và tôi đã thấy họ đứng ngoài đó và đi qua những luống lửa, khi than đã cháy đỏ hết. Cởi bỏ những gì họ mặc, bước ngay xuống qua những đồng than lửa đó mà không làm gì họ cả, không có hại gì cả. Đi vào một bãi rào lớn, đập lên, đầy thủy tinh, và dấn lên như *thế*; chạy và nhảy vào nó và nằm đó và lăn qua lăn lại, và đứng dậy, không một vết cắt trên họ; nhảy lui ra ngoài. Đó là đức tin, nhưng, thưa anh em, đó không phải là sự cứu rỗi. Không, thưa quý vị. Ồ, như vậy, những cách xảo quyệt mà ma quỷ phải lừa dối mọi người.

111 Sự cứu rỗi là một việc cá nhân với Đức Chúa Trời Toàn Năng, qua Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa.

112 Ồ, những gì chúng ta cần tối nay, thưa các bạn, là một trong những buổi nhóm kiểu xưa mà chúng ta thường có cách đây nhiều năm, lan tràn toàn bộ đất nước. Ở đó, người ta đi về nhà, họ đi thẳng về nhà của họ, họ lấy những—những điều ác ra khỏi nhà của họ, họ đã ngăn lại tất cả những điều vô nghĩa của họ xung quanh nhà. Mỗi và mọi nhà, họ đã có nhà họ ngay ngắn, thẳng hàng. Và họ bỏ sự hèn hạ của mình. Họ bỏ sự lừa dối của họ. Họ bỏ sự nói dối của họ. Họ sống trung thực và tinh tảo với

nhau; đã sống như những Cơ-đốc nhân nên làm. Đó là loại tôn giáo.

113 Và, ngày nay, cùng...loại tôn giáo mà chúng ta có, đã phân nhánh và phân nhánh cho đến khi nó trở nên rất khuôn mẫu đến nỗi nó là một chương trình Hollywood, gần như vậy. Bây giờ, anh em biết đó là sự thật. Và chúng ta đi vào một nơi, lập một ban nhạc lớn, và chơi nhạc, và tiếp tục, và hành động giống như, giả vờ, những Cơ-đốc nhân. Nhưng hãy đi đến với họ và đi qua một lần, và xem những gì anh em nhận được. Thấy không?

114 Cơ-đốc giáo là sự nhịn nhục, nhân từ, nhu mì, hiền lành, nhẫn nại. Đúng thế không? “Đấng Christ, khi Ngài bị rửa, Ngài đã không rửa lại.” Đúng thế không? Cơ-đốc giáo là một đời sống mà một người sống. Đó là một kinh nghiệm cá nhân. Không...

115 Nhưng một số người nói, “Vì vậy anh chàng này, tôi biết anh chàng này làm điều này. Tôi biết người ấy có thể—người ấy có thể cầu nguyện cho người đau và họ sẽ khỏe mạnh.” Điều đó không có nghĩa anh ấy là một Cơ-đốc nhân. Đức tin sẽ làm bất cứ điều gì.

116 Và nếu anh em chỉ đi qua nơi này, như những Cơ-đốc nhân, nhóm nhỏ của chúng ta ở đây tại đền tạm, tất cả các bạn, ước gì các bạn chỉ thấy cách mà những phù thủy và thuật sĩ làm phép lạ như thế nào. Chắc chắn, họ làm được.

117 Và họ có tất cả những biểu hiện mà Cơ-đốc giáo tạo ra, nhưng họ không thể là Cơ-đốc nhân. Hãy xem đời sống của họ, những gì họ làm.

118 Những người ngay tại đó thậm chí vẫn sống với những người phụ nữ khác, tà dâm, như một tôn giáo, và họ cũng là những người làm những dấu kỳ phép lạ. Không phải trong...

119 Có một điều họ không thể làm. Chỉ có một điều mà tôi chưa bao giờ có thể thấy phù thủy nào hay bất cứ điều gì làm. Họ có thể thực hiện những phép lạ, giống như làm cho sợi dây này đứng lên. Họ có thể chạy qua lửa, mê hoặc lửa. Và họ có thể làm những việc như thế. Nhưng họ không thể chữa lành cho dân sự. Thật lạ. Họ có thể đưa ra những lời nguyện rửa trên dân sự, và bệnh tật

sẽ đến trên dân sự. Nhưng họ không thể lấy đi sự rửa sả, và chữa lành họ.

¹²⁰ Nó đã xảy ra theo cách đó suốt thời Kinh Thánh. Khi Gian-nét và Giam-be chống lại Mô-i-se, họ có thể mang đến những vết lở loét và mụn nhọt, nhưng họ không thể chữa khỏi. Họ có thể làm cho ruồi và rận đến, nhưng họ không thể mang nó đi. Vì, Chúa là Đấng Mà chữa lành người đau. Họ có thể nhảy múa trong linh, tôi đã thấy họ nhiều lần. Họ có thể có tất cả các loại thủ đoạn, nhưng họ không thể chữa lành người đau, nếu không họ không thể sống một đời sống Cơ-đốc nhân. Đó là một điều họ không thể làm.

¹²¹ Và vì vậy nó trở thành một vấn đề cá nhân, với mọi người nam và mọi người nữ, khi chúng ta thấy tất cả những điều giả dối này, và Kinh Thánh nói, rằng, “Hai linh sẽ rất gần gũi, trong những ngày sau rốt, cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Đúng vậy. “Những Christ giả, linh giả dấy lên, tỏ ra những dấu lạ, lừa dối nhiều người.” Đúng thế. Nhưng, “Chiên Ta biết Tiếng Ta. Một người lạ chúng sẽ không theo.” Ô, chúng ta đang sống trong một thời đại tuyệt vời! Và thì giờ hân hỉ sắp kết thúc.

¹²² Hãy lắng nghe, thưa bạn, tối nay, nếu bạn ở đây mà không có Đấng Christ, và bạn không biết Ngài...Thật sự chắc chắn trong lòng bạn, tin chắc về điều đó, không có bóng dáng của sự nghi ngờ rằng Đấng Christ ở trong lòng anh em, được rồi. Nhưng nếu anh em nói, “Ồ, Anh Branham, tôi đã suy sụp và đã khóc một lần khi tôi ở tại bàn thờ.” Đừng nhận lấy điều đó. Anh em nói, “Ồ, tôi sẽ nói với anh, Anh Branham, tôi—tôi đã có một thời gian tốt lành, một lần. Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh, khắp nơi.” Đừng nhận lấy điều đó. Thấy không? Anh em nói, “Ồ, tôi đã cầu nguyện cho một người, lần nọ, người ấy khỏe mạnh.” Đừng nhận lấy điều đó.

¹²³ Điều dành cho anh em, là biết rằng khi Đấng Christ ở trong lòng anh em, khi những thử thách và nan đề lớn đến, Ngài vẫn êm dịu với anh chị em. Anh chị em bước đi giống như vậy. Nếu mọi thứ đang diễn ra sai trật, và mọi người chống lại anh chị em, và mọi thứ đều xoay chuyển theo hướng này, anh chị em

vẫn ngọt ngào và đáng yêu. Nó ổn thôi. Di chuyển tiếp ngay. “Và các người, linh của các người, làm chứng với Thánh Linh của Ngài, rằng các người là con trai và con gái của Đức Chúa Trời.” Nếu điều đó không vang vọng trong linh hồn bạn, tối nay, thưa bạn, chúng ta hãy đừng để bị đánh dấu ở ngoài Nước của Đức Chúa Trời. Chúng ta hãy vào Nước Đức Chúa Trời.

¹²⁴ Và khi một người đã từng được đánh dấu trong Nước Đức Chúa Trời, người đó được đóng ấn cho đến cuối cuộc hành trình của mình. “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến Ngày Cứu chuộc.”

¹²⁵ Bây giờ, chúng ta có một thói quen điển hình xưa về sự kêu gọi tin nhận, đưa dân sự lên bàn thờ. Xin Chúa được ca ngợi vì điều đó. Đó là một điều điển hình thuở xưa tốt đẹp mà giáo hội Giám Lý đã bắt đầu cách đây nhiều năm. Và nó đã có một...Thật tốt; nó vẫn tốt cho đến ngày nay.

¹²⁶ Nhưng không cần thiết phải đến bàn thờ để trở thành một Cơ-đốc nhân. Họ không bao giờ có nó trong thời Kinh Thánh. Họ chỉ coi họ như những người tin. Họ không hề kêu gọi tin nhận, mọi lúc, trong thời đại sứ đồ, không có sự kêu gọi tin nhận. Họ nói, “Như nhiều người tin đã chịu phép báp-têm.” Đúng không? Họ trở thành những người tin.

¹²⁷ Khi anh em hoàn toàn tin chắc rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, và trong lòng anh em, bây giờ, không phải trong trí tưởng tượng của anh em, nhưng, trong lòng anh em, Điều gì đó vang vọng dưới đó, và nói, “Bây giờ tôi được cứu,” đó là tất cả những gì anh cần, ngay tại đó, thưa anh em. Hãy thú nhận điều đó, và để cho lời nói của anh em đi ra. Và rồi hãy xem; hãy quan sát đời sống của anh em từ đó trở đi. Không có gì hơn một bắp ngô có thể sanh ra cỏ gai, con người đó cũng không thể sanh ra những bông trái xấu ác. Người đó sẽ phải sanh ra những trái tốt.

¹²⁸ Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời, và sẽ không bị định tội; nhưng được vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Đó là bởi vì anh em tin, không phải tưởng tượng, nhưng anh em tin Nó. Nó trở thành một ý nghĩ trong lòng anh em. Điều tiếp theo, anh em bày tỏ Nó như một sự xưng nhận. “Kẻ nào xưng Ta trước mặt thiên hạ, thì Ta sẽ xưng

người ấy ra trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Rồi điều gì đó neo chặt. Đó là thực tế.

¹²⁹ Nhưng những gì chúng ta đã được dạy, thưa bạn, đã đẩy chúng ta ra khỏi hàng lối. Chúng ta đã được dạy, những người Giám Lý đã dạy, lúc ban đầu, họ nói, “Thưa anh em, khi họ đến một chỗ họ có thể la lớn, họ đã có sự nên thánh, họ đã có tất cả điều đó.” Nhưng, anh em đến để tìm thấy, nó không hoạt động tốt lắm. Đúng vậy.

¹³⁰ Khi những người Na-xi-rê có thể la lớn, và giơ tay lên, chạy lên chạy xuống lối đi, họ nói, “Chính là Điều đó.” Và nhiều người trong họ la lớn và chạy lên chạy xuống lối đi, đã đi ra và sống bất cứ loại đời sống nào, vì vậy họ biết rằng đó không phải là Nó.

¹³¹ Lễ Ngũ tuần đến, khi Đức Chúa Trời bắt đầu khôi phục lại các ân tứ, cho hội thánh, bắt đầu nói tiếng lạ. Họ nói, “Đây là Nó. Nó đã có Nó bây giờ. Tất cả chúng ta đều ổn.” Nhưng họ thấy họ không có Nó. Đúng vậy. Người ta nói tiếng lạ và sống bất cứ loại đời sống nào.

¹³² Thưa anh em, dù điều đó là gì, hãy tin chắc! Bây giờ, la lớn thì được rồi. Tôi tin vào sự nên thánh; vâng, thưa quý vị, không phải của tôi, nhưng của Ngài. Thấy không? Đúng vậy. Không phải sự thánh khiết của tôi, nhưng của Ngài. Khi Ngài, Đức Thánh Linh, đặt sự thánh khiết của Ngài vào đây, đó là sự thánh khiết của Ngài, không phải của tôi. Tôi là một tội nhân, nhưng Ngài là Chúa.

¹³³ Bây giờ, tôi tin vào sự nên thánh, tin vào sự la hét, tin rằng một người được tái sinh sẽ đưa ra một loại biểu hiện nào đó. Đúng vậy. Tôi tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin vào sự thông giải tiếng lạ. Tôi tin vào sự chữa lành người đau. Tôi tin vào lời tiên tri. Tôi tin vào việc làm của những phép lạ. Nhưng tất cả những điều đó là điều gì đó xảy ra sau khi anh em đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ.

¹³⁴ Những gì chúng ta đã cố gắng nói, “Khi anh ta la lớn, anh ta có Nó. Khi anh ấy nói tiên tri, anh ấy có Nó.” Nhưng đó không phải là những gì anh ta có. Lấy một quả táo ra khỏi cây, không có nghĩa là bạn có cây đó. Thấy không? Bạn có một thuộc tính của

cây. Và đó là những gì đã gây ra rắc rối. Nhưng khi Đấng Christ đã từng được dày dạn vào lòng, tất cả những điều khác này chỉ tự động xảy ra.

¹³⁵ Giống như bây giờ mùa đông đang đến. Tất cả cây cối sẽ rụng lá ngoại trừ cây sồi. Ngài sẽ giữ những chiếc lá của nó. Khi mùa xuân đến, chúng là những chiếc lá già chết. Anh em không phải đi ra ngoài và nhặt bỏ những chiếc lá để những chiếc lá mới có thể mọc lên. Cứ để cho sự sống mới đến, và những cái cũ bỏ đi và những cái mới lại tiếp tục.

Đó là cách nó xảy ra với Cơ-đốc giáo.

¹³⁶ Tiếp nhận Chúa Jêsus Christ, không...Tôi nghe người ta nói, “Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi đã từng nguyện rửa. Tôi có thể trách mắng đến nỗi hất văng cái mũ ra khỏi đầu một người. Và tôi bỏ sự la mắng, tôi biết tôi là một Cơ-đốc nhân.” Không, bạn không, bởi điều đó. Không, thưa quý vị. “Tôi đã từng uống rượu, và tôi đã bỏ rượu.” Đó là một điều tốt. Song đó là điều đạo đức, mà *anh em* đã dừng lại.

¹³⁷ Nhưng tiếp nhận Chúa Jêsus Christ là tiếp nhận Thân vị của Ngài vào trong lòng anh em. Nó làm cho anh em chết với những thứ thuộc về thế gian, và Đấng Christ sống trong anh em. Thấy không? Anh em hoàn toàn có thể bỏ rượu mà vẫn không phải là một Cơ-đốc nhân. Anh em có thể giữ tất cả Mười Điều Răn mà vẫn không phải là một Cơ-đốc nhân. Vì, nếu Mười Điều Răn đã cứu anh em, Chúa Jêsus đã không phải chết. Nhưng Chúa Jêsus đã chết để Ngài có thể ban cho anh em Sự sống đời đời. Và đó là những gì nó là, đó là Đức Thánh Linh đang sống trong anh em; không tuân giữ luật pháp hay làm những điều gì đó, hay điều gì đó giống như thế. Đó là công việc. “Không phải bởi việc làm mà anh em được cứu; nhưng bởi ân điển mà anh em được cứu, bởi đức tin.”

¹³⁸ Thế thì nếu, trong lòng bạn, bạn đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus, bạn được bình an với Ngài. Hãy xem lại, đời sống của bạn. Tôi sẽ nói với anh em loại Cơ-đốc nhân mà tôi thích thấy. Khi họ bước xuống đường phố, nói, “Bây giờ, hãy xem, thấy người đó đang đi đến đó không? Bây giờ, anh ấy là một Cơ-đốc nhân. Tôi không thuộc về giáo hội của anh ấy, nhưng, thưa anh em, anh ấy là một

Cơ-đốc nhân. Tôi sẽ kể với anh em, tôi đã thấy anh ấy ở những nơi rắc rối. Thấy người phụ nữ đó ở đó không? Vâng, thưa quý vị. Ô, cô ấy có thể trông không được ưa chuộng trong giới phụ nữ, nhưng cô ấy là một Cơ-đốc nhân. Tôi nói cho anh biết, cô ấy là một Cơ-đốc nhân.” Hãy để cả thành phố nói, “Có một Cơ-đốc nhân.” Họ sẽ biết điều đó. Kinh Thánh nói anh chị em được đóng ấn.

¹³⁹ Anh em đã từng đóng ấn trên bất cứ thứ gì chưa? Họ lấy nó lên như thế này và đóng một con dấu trên nó. Họ nhấn lên nó. Nó ở cả hai phía.

¹⁴⁰ Họ thấy anh em đang đến, và thấy anh em đang đi. Đúng thế không? Anh em là một Cơ-đốc nhân, xuyên suốt, được ấn chứng bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Họ biết anh em là gì. Đúng vậy. Đó là một sự thúc ép, một sự đánh dấu, một sự đóng ấn. Đó chính xác là sự thật. Vậy thì, đó là khi anh em được đóng ấn trong Vương quốc của Đức Chúa Trời.

¹⁴¹ Nếu tờ giấy đó đã từng được đóng dấu hợp pháp, bởi một công chứng viên, và tên của người đó được ký trên đó, nó hợp pháp chừng nào nó là một tờ giấy, thưa anh em. Đúng vậy. Điều đó đúng không?

¹⁴² Và nếu một người từng được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, không phải là niềm tin giả tạo nhưng thật sự đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Ngài đã đóng ấn người ấy trong đó cho đến Ngày cứu chuộc. Người sẽ giống như Đấng Christ, ngày nay; người ấy sẽ giống như Đấng Christ, ngày mai; người đó sẽ giống như Đấng Christ, ngày hôm sau. Trong những thử thách, người ấy giống như Đấng Christ; trong những hoạn nạn, người ấy giống như Đấng Christ; trong cơn đói, người ấy giống như Đấng Christ; trong sự vui mừng, người ấy giống như Đấng Christ. Mọi nơi anh em thấy người ấy hay cô ấy, họ giống như Đấng Christ, vì họ được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh. Hiểu tôi muốn nói gì không? Đó không phải là linh của bạn.

¹⁴³ Thưa anh, chị em, đừng đùa giỡn với Đức Chúa Trời quá lâu, vì thì giờ này có thể đến khi thì giờ hân hỉ đi qua cửa nhà anh chị em. Thế thì anh chị em bị đưa đến trụ của ma quỷ, rồi anh chị em bị dùi lỗ tai và anh chị em không thể nghe Phúc âm vinh

hiển nữa. “Ý anh là gì?” Anh chị em sẽ không có ích gì cho Nó. Anh em biết sự báng bổ của Đức Thánh Linh là gì không? Là chối bỏ Điều đó. Đúng vậy.

¹⁴⁴ Khi họ báng bổ Đức Thánh Linh? Khi họ chối bỏ Chúa Jêsus Christ, họ gọi Ngài là Bê-ên-xê-bun. Và chính những công việc mà Ngài đang làm, họ nói, “Người làm bởi Bê-ên-xê-bun.” Chúa Jêsus đã phán với những người đó, rằng, những gì họ đã làm. Họ đã không tin, Ngài.

¹⁴⁵ Và nếu một người từ chối tin Lẽ thật khi Lẽ thật được bày tỏ cho người ấy, và người ấy từ chối tin Nó, thì điều đó kết liễu anh ta. Điều đó chắc chắn.

¹⁴⁶ Vì vậy nếu anh em không biết Chúa tối nay, không hơn gì chỉ là một số kinh nghiệm nhỏ mà anh em đã có. Nếu các bạn không biết Chúa như Đấng Cứu Rỗi đáng yêu, nhân từ, yêu thương; phải không, tối nay, ngay bây giờ? Bạn không cần đến bàn thờ; bạn có thể nếu bạn muốn. Nhưng nếu bạn không biết Ngài...

¹⁴⁷ Hãy lắng nghe tôi chỉ một phút, nếu tôi đã được ơn trong mắt anh em, như anh em của các bạn, nếu các bạn tin tôi là đầy tớ của Ngài. Bây giờ, tôi đang đặt điều này hơi cá nhân, nhưng tôi đang làm điều đó vì một nguyên cớ. Nếu anh em tin rằng tôi có liên hệ với Đức Chúa Trời Toàn Năng, nếu anh em tin điều đó, hãy lắng nghe tôi bây giờ. Anh em đừng để mặt trời mọc trên anh em cho đến khi điều gì đó được neo chặt trong lòng anh em, rằng anh em là một Cơ-đốc nhân, rằng anh em bình an với kẻ thù của mình, anh em bình an với Đức Chúa Trời.

¹⁴⁸ “Vậy được xưng công bình bởi đức tin, chúng ta được bình an với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ.” Rô-ma 5:1. “Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.”

¹⁴⁹ Nếu anh em có sự thù nghịch chống lại người lân cận nào đó, chống lại người nào khác mà đã làm hại anh em, và người đó đã làm hại anh em; nếu anh em, trong lòng mình, không thể yêu người đó, đừng nhận lấy kinh nghiệm đó. Anh em phải yêu những người không yêu thương mình. Nếu anh em yêu những

người yêu thương mình, thì tội nhân cũng làm như vậy. Nhưng anh em đã có, bây giờ, không chỉ hành động giống như một hành động tôn giáo, nhưng từ tấm lòng anh em phải làm.

¹⁵⁰ Những gì tôi đã yêu cầu anh chị em cầu nguyện cho tôi, ngày nọ, hay sáng nay, cho tôi. Tôi đã rất phê bình mọi người, cách ăn mặc của phụ nữ, và những thứ như thế. Tôi không muốn như thế, điều đó sai. Bây giờ tôi đang thú nhận điều đó, ngay tại đây, rằng tôi sai. Và tôi đã thấy những mục sư truyền đạo đi ra ngoài và làm những điều không theo Kinh Thánh, và tôi nói, “Bây giờ điều đó sai.” Tôi là ai để phán xét họ? Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét của họ. Xin Đức Chúa Trời lấy linh đó ra khỏi tôi. Hãy để tôi được giống như Đức Chúa Jêsus. Điều đó...

¹⁵¹ Và nếu...điều này là thật, thưa anh em của tôi, hãy lắng nghe, một ngày nào đó, ngày nào đó, anh em sẽ không có cơ hội ở trong nhà thờ nữa.

¹⁵² Khi tôi đi và trở về, vợ tôi nói với tôi, “Anh biết *A gi đó* không?”

“Biết.”

“Anh có biết họ đã chết ngày nọ không?”

¹⁵³ Ở đây, một người bạn cũ của tôi, mà tôi đã chơi với anh ấy, khi còn bé, Will Edgar King. Anh ấy là bạn thân của tôi, từ khi còn bé. Chúng tôi đã ở bên nhau. Chúng tôi đã ngủ với nhau. Chúng tôi đã sống, đánh cá với nhau, như những cậu bé, và lớn lên. Và trong khi tôi ở nước ngoài...Một thanh niên trẻ tuổi, khỏe mạnh có lần đã được chữa lành, sự chữa lành Thiêng liêng, đang bước đi và chết ngay lập tức vì một cơn đau tim. Ai đã từng nghĩ, “Will Edgar King”? Trẻ hơn tôi khoảng tám hay mười tuổi, một người trẻ tuổi, khỏe mạnh, khoảng tám mươi hai ký, đi đứng, dáng vẻ rất khỏe mạnh; một người đàn ông trẻ với một người vợ nhỏ tốt đẹp, ba hay bốn đứa con nhỏ, và vừa mới bị ngã nhào. Anh là người mua hàng chính cho tất cả các siêu thị ở miền nam. Địa vị tốt đẹp, ngôi nhà đáng yêu, gia đình đáng yêu, nhưng đã bị lấy đi như *thế*. [Anh Branham bặt ngón tay—Bt.]

Thưa anh em, Đức Chúa Trời...Linh hồn của anh ấy ở trong tay của một Đức Chúa Trời công bình mà sẽ ban cho anh ấy loại

phán xét đúng đắn.

¹⁵⁴ Chúng ta đang ngồi ở đây, tối nay. Chỉ Đức Chúa Trời biết chúng ta sẽ ở đâu vào buổi sáng. Bây giờ, nếu anh chị em sống không đúng với Đức Chúa Trời... Trong khi chúng ta cầu nguyện, ngay trong lòng anh chị em bây giờ; không phải với tôi, không phải với dân sự, nhưng trong lòng anh chị em, trước mặt Đức Chúa Trời, hãy nói, “Lạy Chúa Jêsus, con vừa mới đùa giỡn. Nhưng, tối nay, con cảm thấy trong lòng rằng đây là lúc mà con muốn tin nhận Ngài cách trọn vẹn như là Đấng Cứu Rỗi của con. Và từ đây trở đi, bởi ân điển của Ngài, con sẽ nhìn thẳng đến Đồi Sọ, và bước đi một đời sống Cơ-đốc ngay thẳng.”

Xin chúng ta cầu nguyện.

¹⁵⁵ Lạy Cha Thiên thượng, trong Đấng mà chúng con yêu thương và tin cậy, biết điều này, như một mục sư truyền đạo, thầy tế lễ, hầu việc những điều thuộc linh cho dân sự, đứng ở đây tối nay giữa người sống và người chết, biết điều này, rằng ngày nào đó, không có một bóng dáng nghi ngờ, con sẽ phải trả lời cho mọi lời, tại Ngôi Phán xét của Đấng Christ. Thấy những người nam và người nữ ở đây, những người đáng yêu, làm bất cứ điều gì mà con yêu cầu họ làm, Cha ôi. [Băng trống—Bt.] ...thấy người nào đó có nhu cầu, và có tấm lòng tốt. Bây giờ, lạy Chúa, thật khó, như một con người, với họ, để mang đến những lời lẽ gay gắt đó, rằng, họ phải tiếp nhận Đấng Christ hoặc bị chối bỏ.

¹⁵⁶ Lạy Cha, điều đó khiến chúng con biết rằng con có một tình yêu Thiên thiêng liêng, trong sạch dành cho họ, không phải điều gì đó sẽ làm hại họ, nhưng điều gì đó yêu thương họ, Đợi đợi. Và con đã dâng cho họ Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus, Đấng sẽ đứng thay họ vào Ngày Phán xét.

¹⁵⁷ Lạy Cha, con cầu xin Ngài tiếp nhận mọi người. Con không bao giờ yêu cầu đưa tay lên. Con không cảm thấy làm điều đó, nhưng con cảm thấy rằng có nhiều người ở đây, Cha ôi, muốn bước đến gần Ngài. Họ muốn đầu phục chính mình, và họ đang làm điều đó ngay bây giờ. Bởi đức tin, con tin điều đó, Chúa ôi, rằng bây giờ họ đang đặt mọi gánh nặng nhỏ nhất sang một bên, và nói, “Từ tối nay trở đi, thấy rằng sự sống rất mong manh, dù sao đi nữa, không có gì nhiều với nó, con muốn dành tất cả

những gì con có cho Đức Chúa Jêsus.” Và, Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho điều đó, từ đêm nay, họ sẽ bước đi theo cách đó.

158 Và rồi, Cha ôi, xin cho những người đó bước đi ở đây và dự tiệc thánh, tối nay, bây giờ, thân thể tan vỡ của Đức Chúa Jêsus Christ. Và rồi chúng con...Nếu họ làm điều đó với một tấm lòng chân thành, Ngài đã phán Ngài sẽ khiến họ sống lại vào Ngày sau rồi và ban cho họ Sự sống đời đời. Xin ban cho những điều này, lạy Cha nhân từ, vì chúng con cầu xin chúng trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

159 Tôi sẽ không hỏi anh em bao nhiêu người đã dâng mình, nhưng tôi tin rằng nhiều người trong anh em đã dâng mình. Và, chính tôi, tôi đã nói trong lòng, “Lạy Chúa, xin lấy linh chỉ trích đó ra khỏi con.”

160 Bây giờ, tôi không chỉ trích nhiều người, ra ngoài mặt họ, nhưng trong lòng tôi. Tôi thấy một phụ nữ đi bộ xuống phố, đặc biệt là *điều đó*, và thấy cô ấy ăn mặc không đàng hoàng, Tôi nói, “Điều đó không kinh khủng sao?” Trong lòng tôi; tôi không nói điều đó, không ai khác. Rốt cuộc, đó là việc của cô ấy, cô ấy là một đại diện đạo đức tự do. Cô ấy không có quyền làm điều đó; Đấng Christ đã mua chuộc sự sống của cô; nhưng có lẽ cô ấy không hiểu.

161 Vì vậy, không phải dành cho tôi chỉ trích; hãy để Đức Chúa Trời làm điều đó. Khi tôi ở trên bục giảng, tôi sẽ rao giảng Phúc âm theo cách tốt nhất mà tôi biết, và phần còn lại của nó tôi sẽ giao phó cho Đức Chúa Trời. Xin Chúa ban phước cho các bạn, thưa các bạn.

162 Bây giờ chúng ta sẽ có lễ tiệc thánh, chỉ trong vài phút. Bao nhiêu người tin vào tiệc thánh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cảm ơn các bạn. Đó là những gì Chúa Jêsus Christ đã yêu cầu chúng ta làm, đã phán, hãy lấy những phần thân thể bị vỡ ra của Ngài, và làm điều đó cho đến khi Ngài trở lại. Và nếu anh chị em tin đây là Lễ thật, và muốn có thời gian thông công ngăn ngừa này với chúng tôi, chung quanh Lời Đức Chúa Trời ở đây, chúng tôi rất vui vì anh chị em ở lại với chúng tôi và—và có thì giờ này. Nếu không, chúng ta sẽ giải tán, chỉ trong chốc lát. Chúng tôi muốn anh em ở lại với những người còn lại của họ, dù sao đi

nữa, để anh chị em có thể thấy cách chúng ta dự tiệc thánh. Đây không chỉ là...

163 Điều này cũng dành cho, cho sự chữa lành Thiêng liêng. Anh em biết điều đó không? Khi dân Y-sơ-ra-ên ăn loại, chiên con, lễ vượt qua, họ đã hành trình bốn mươi năm trong đồng vắng, và đi ra mà không có một người yếu đuối nào ở giữa họ. Hãy suy nghĩ về điều đó, không một người yếu đuối, bốn mươi năm. Tiệc thánh, một dấu hiệu của những người tin.

164 Bây giờ, trong Cô-rinh-tô Nhất chương thứ 11, bắt đầu với câu thứ 23, tôi sẽ đọc điều này vì lợi ích của hội thánh. Phao-lô đang nói.

Vì tôi đã nhận lãnh nơi Chúa...điều...tôi cũng đã truyền cho anh em, ...Đức Chúa Jêsus trong cùng đêm...mà Ngài đã bị phản nộ lấy bánh:

Và—và khi Ngài đã tạ ơn, Ngài bẻ nó ra, và phán rằng, Hãy lấy, và ăn: này là thân thể Ta, mà bị vỡ ra vì các người: hãy làm điều này để nhớ đến Ta.

Cũng một lễ ấy...khi đã ăn tối rồi, Ngài đã lấy chén, phán rằng, Này là chén của sự giao ước mới trong huyết Ta: hễ khi nào các người uống, các người hãy làm điều này, để nhớ đến Ta.

Ấy vậy mỗi lần khi anh em làm, anh em ăn bánh này, và uống chén này, anh em...rao ra sự chết của Chúa cho tới lúc Ngài đến.

165 Điều đó không kỳ diệu sao? “Rao ra sự chết của Ngài cho tới lúc Ngài đến.”

Bởi đó ai ăn bánh này, và uống chén này của Chúa, một cách không xứng đáng, thì sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa.

166 “Điều này có nghĩa gì, Anh Branham?” Nó có nghĩa thế này: Nếu anh em đến và dự tiệc thánh, và đi ra và sống một loại đời sống khác hơn những gì một Cơ-đốc nhân nên sống, anh em đang mang đến sự sỉ nhục và hổ thẹn đến cho chính nghĩa của Đức Chúa Jêsus Christ. Anh em hiểu điều đó không? Nếu bạn là một Cơ-đốc nhân, hãy đến. Nếu không, đừng làm điều đó. Nhìn kìa.

Bởi đó một người tự xét chính mình, và như thế mới ăn bánh, và uống...chén.

Vì...(câu thứ 29) Vì người nào ăn và uống cách không xứng đáng, tức là ăn và uống sự xét đoán cho chính mình, vì không phân biệt thân của Chúa.

Vì cơ này nhiều người đau ốm và yếu đuối trong vòng anh em,...lắm kẻ ngủ.

Vì...chúng ta nên tự xét đoán lấy mình, chúng ta sẽ khỏi bị xét đoán.

Song khi chúng ta bị xét đoán, thì chúng ta bị Chúa sửa phạt, hầu cho chúng ta khỏi bị định tội với thế gian.

¹⁶⁷ Khi chúng ta ăn bánh này và uống chén này, chúng ta hãy xét chính mình, và nói, “Bây giờ, tôi bước đi có xứng đáng không?” Ô, tôi không bước đi xứng đáng, không. Nhưng Đấng Christ, ở trong tôi, làm cho tôi bước đi xứng đáng. Tôi yêu Ngài. Tôi làm chứng về Ngài. Tôi không hoàn hảo; sẽ không bao giờ, trong thế giới này. Bạn không hoàn hảo; sẽ không bao giờ. Nhưng tình yêu của tôi với Ngài, và Ngài để tôi sống cho Ngài, và tôi thích làm điều đó và làm chứng về Ngài. Tôi không đi ra ngoài và say sưa, và làm những điều xấu xa, mà mang lại sự sỉ nhục cho Danh Ngài.

¹⁶⁸ Vì, nếu tôi thấy rằng tôi làm điều gì đó, thì tôi bị sửa phạt bởi Chúa. Tại sao Đức Chúa Trời làm điều này? “Hầu cho chúng ta không bị định tội với thế gian.”

¹⁶⁹ Bây giờ, có một sự khác biệt lớn giữa người tin và người không tin. Đức Chúa Trời tạo nên sự khác biệt.

¹⁷⁰ Hãy nhớ, tất cả những người tin ở Ê-díp-tô đều ở bên trong, (Dưới cái gì?) dưới huyết. Con chiên đã bị giết. Và huyết của nó, với cây kinh giới, đã được rảy trên cửa. Nhìn xem nó được đặt ở đâu. “Trên mày cửa,” đó là thanh dọc của khung cửa ở đây, miếng đệm cửa. “Mày cửa, và trên cột cửa.” Thấy nó là gì không? Thập tự giá, hàng trăm năm trước khi Chiên Con của Đức Chúa Trời đến và bị giết. Nhưng hình bóng của Chiên Con, nó được đặt trên khung cửa và trên cửa. Và mọi người Y-sơ-ra-ên, đến dưới dòng máu đó, bị cấm đi ra nữa. Anh em đấy, bị cấm đi ra ngoài. Họ đã

ở dưới huyết. Họ không thể đi cho đến khi có lệnh hành quân, lệnh tiến lên; hình bóng của Đấng Christ.

¹⁷¹ “Chỉ một lần, vì nhờ dâng một Cửa Lễ, Ngài đã làm trọn vẹn, mãi mãi, những người được nên thánh trong Chúa Cứu Thế Jêsus; một lần, đủ cả.” Không quay trở lại nữa, không hành động *điều này* nữa, không làm *điều kia* nữa. Ồ, anh em sẽ sa ngã, làm những điều sai trật; cứ ăn năn và đi tiếp. Thấy không? Nhưng một lần Đấng Christ thánh hóa một linh hồn con người, bằng cách đổ đầy người đó bằng Đức Thánh Linh, nó được trọn vẹn mãi mãi. Thế đấy, không còn ham muốn đi ra nữa. “Vì người thờ phượng, đã một lần được sạch rồi thì *lượng tâm* không còn biết tội nữa,” hay, “ham muốn,” cách dịch chính xác. “Người thờ phượng, đã một lần được sạch rồi!” Ồ, tôi ước gì mình có thể làm điều đó sâu sắc như vậy. “Người thờ phượng,” người tin, “một lần đã được thanh tẩy, không có ham muốn tội lỗi nữa, không bao giờ.” Giải quyết mãi mãi! “Vì nhờ dâng chỉ một Cửa Lễ, Ngài đã làm cho những kẻ nên thánh được trọn vẹn, đời đời, trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Thế gian trở nên chết, anh em không quan tâm đến nó nữa. Tình cảm của anh chị em được đặt trên những điều ở Trên.

¹⁷² Bây giờ, nếu bạn đang nói mình là một Cơ-đốc nhân, và vẫn còn sống đời sống thế tục, thì anh em được Chúa sửa phạt, vì anh em không bị lên án với thế gian. “Vì thế, khi anh em đến với nhau...”

Vậy nên, hỡi anh em của tôi, lúc anh em hội lại để ăn chung với nhau, hãy chờ đợi nhau. (Hãy xem.)

Và ví bằng có người nào đó, hãy để người đó ăn ở nhà; hầu cho anh em không đến với nhau để chuốc lấy sự định tội. Còn các việc khác...tôi sẽ đoán định khi tôi đến.

¹⁷³ Anh em để ý Phao-lô ở đây. Những người Cô-rinh-tô kia, họ đã không hiểu được điều đó. Họ đi lên đó, và ăn và say sưa tại bàn của Chúa. Và họ ăn và uống, làm mọi thứ sai trật. Phao-lô nói, “Khi anh em đến với nhau, nếu một người đói, hãy để người ấy ăn ở nhà. Nhưng khi anh em đến với nhau, hãy chờ đợi nhau.” Nói cách khác, “Hãy chờ đợi nhau.”

Anh em nói, “Bây giờ, đây là một anh em mà tôi không nghĩ nên dự tiệc thánh.” Ồ, đừng chạy lên đó và kéo anh ấy ra; hãy kiên nhẫn với anh ấy. Sau khi buổi nhóm kết thúc, một cách tử tế, đến nhà anh ấy đêm nào đó và ngồi xuống, nói, “Anh ơi, tôi... Xin tha thứ cho tôi nếu tôi sai. Nhưng tôi đã thấy anh xuống đây, ngày nọ, trên đường phố, say rượu,” bất cứ điều gì anh ta đã làm, “đi ra với người phụ nữ nào đó mà không phải là vợ anh, và anh đang dự tiệc thánh. Tôi yêu mến anh, anh ơi. Hãy để—chúng ta hãy cầu nguyện cho điều này và giải quyết nó.” Thấy không? Hãy chờ đợi nhau. Hãy là tôi tớ của nhau. Đừng tỏ ra lớn hơn người nào khác. Hãy thử xem anh em có thể nhỏ bé thế nào.

¹⁷⁴ Tôi thường nghe, nói, “Đừng bao giờ tự cho mình lớn.” Nếu bạn lớn, hãy để nó ở trong mắt của Đức Chúa Trời. Hãy trở nên nhỏ bé trong tầm nhìn của chính mình. Ai tự hạ mình xuống, Đức Chúa Trời sẽ tôn cao. Nhưng những ai tự tôn mình lên, Đức Chúa Trời sẽ hạ người ấy xuống. Thấy không? Hãy nhỏ bé.

¹⁷⁵ Người đàn ông này nói, “Ồ, anh ấy thì...”

“Ồ, tôi biết nhưng tôi...anh ấy là anh trai của tôi. Tôi thích làm đầy tớ của anh ấy, anh thấy đấy.” Hãy là tôi tớ của nhau. Hãy yêu thương nhau, theo cách mà, ồ, chào ôi, rằng anh—anh em...

¹⁷⁶ Chúng ta thường hát một bài hát quen thuộc. Tôi không biết bây giờ anh chị em có nhớ điều đó không. Chúng ta sẽ hát:

Phước thay mối dây kết thân
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Sự tương giao kết hiệp tâm trí
 Giống như trên miền Thiên thành.

Khi chúng ta cách xa,
 Làm lòng chúng ta đón đau;
 Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
 Và hy vọng gặp lại nhau.

¹⁷⁷ Khi tôi đứng dưới đó trong hầm mộ Thánh Angelo, và nhìn năm đó, suốt dọc đường, trong một dặm gần như, dưới mặt đất, những ngôi mộ, nơi họ sẽ phải chôn người chết của họ. Và ngay phía trong góc là những ngôi mộ nhỏ bé, đó là những đứa trẻ,

nơi họ đặt những đứa trẻ trong góc. Và có một nhà thờ nhỏ ở dưới đó, nơi họ phải ẩn náu.

178 Tôi đã đi xuống đó trong giáo đường La-mã cũ nơi người ta đã thiêu sống họ trên cây cọc, cho sư tử ăn. Tôi bước ra đó ở giữa nơi đó, và đứng đó. Tôi nhìn quanh. Tôi chưa nhìn thấy nó. Tất cả bụi bặm rơi vào; và đó là những nơi vĩ đại nơi những con sư tử đi ra. Tôi đã đi bộ đến ngay nơi mà tôi nghĩ có lẽ là hố sư tử, nơi những Cơ-đốc nhân đã chết. Tôi giơ tay lên; đứng ở đó. Tôi nói, “Ôi Chúa Jêsus, con là một tạo vật không xứng đáng, để nghĩ rằng các anh em của con đã đóng ấn lời chứng của họ ở đây, bởi miêng sư tử, và vân vân, vì có Chúa Jêsus Christ.”

179 Tôi tình cờ đứng, và nhìn phía sau tôi, và người nào đó đã nhắc cây thập tự gỗ ghè cũ kỹ, đang đứng ở đằng kia. Tôi bắt đầu ngân nga trong lòng, “Trên ngọn đồi xa kia có một cây thập tự gỗ ghè cũ kỹ, biểu tượng của sự đớn đau và sỉ nhục.”

180 Làm thế nào những người đó qua các thời đại; cả thế giới đẫm máu của Chúa...những người tử vì đạo của Đức Chúa Jêsus Christ. Tôi nghĩ, “Thật nhỏ bé, con người chúng ta.” Suy nghĩ về việc tham gia một chuyến đi truyền giáo nhỏ, có thể phải chịu đựng một sự bất bớ nhỏ, người nào đó cười nhạo anh em. Tôi đang trở thành một quả bóng đá, mà—mà người ta đá tôi rất nhiều. Điều đó không có gì quan trọng. Họ đá những người trước tôi. Họ đã làm những việc như thế, và gọi là *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Tôi có một Phúc âm để giảng; Tôi đã có một Chúa mà tôi yêu mến; Tôi có một mục tiêu để thực hiện. Và khi tôi đến cuối con đường, tôi muốn đến, với mỗi người trong anh em, nói điều này, “Tôi đã đánh trận tốt lành.”

181 Một số trong những đêm này, không nghi ngờ gì, tôi sẽ đứng trên bục giảng, khi mặt tôi tái đi, môi tôi sẽ đóng ấn, và tôi sẽ... Tôi luôn muốn đi ngang qua bục giảng như thế, nhà của sự Vinh hiển. Một số trong những ngày này, tôi sẽ giảng bài giảng cuối cùng của mình. Tôi sẽ thực hiện sự kêu gọi tin nhận cuối cùng của tôi. Tôi sẽ cầu nguyện cho người đau cuối cùng. Tôi muốn chết với một quyển Kinh Thánh trong tay, kêu cầu Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Đánh trận tốt lành; xong sự chạy.

182 Các anh chị em yêu dấu của tôi, bất cứ điều gì có, nếu có điều gì trong đời sống của anh chị em, trái ngược với Đấng Christ, chúng ta hãy xưng nhận điều đó, hãy lên đây bây giờ và dự bữa tối của Chúa; kết hợp tấm lòng của chúng ta với nhau như một khối của đức tin Cơ-đốc, để cho Đức Chúa Jêsus của chúng ta biết rằng chúng ta yêu Ngài hết lòng. Anh chị em sẽ làm điều đó bây giờ trong khi chúng ta chơi nhạc chứ? (Và, Teddy, nếu anh muốn...)

183 Tôi nghĩ họ đến từng khu vực. Đúng thế không, thưa anh? [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ nếu các trưởng lão sẽ tiến lên để giúp đỡ chúng ta bây giờ, và đứng ở đây. Và anh bắt đầu từ đâu, phía nào, Anh Neville, phía này? [Anh Neville trả lời.] Được rồi. Những anh em này bây giờ, họ có một hệ thống ở đây, về cách mà tất cả chúng ta sẽ không phải đến cùng một lúc.

184 Và bây giờ anh em đến dự tiệc thánh với chúng tôi. Chúng tôi sẽ rất vui vì anh em ăn bữa tối này với chúng tôi. [Bằng trống—Bt.]

185 Tôi tin chắc rằng tất cả chúng ta có thể nói, tối nay, rằng chúng ta sung sướng chúng ta là những Cơ-đốc nhân. Hành động mà chúng ta vừa làm, đã gần hai ngàn năm. Trước khi sự ra đi của Đức Chúa Jêsus chúng ta, Ngài đã ban cho chúng ta làm điều này, và làm nó cho đến khi Ngài trở lại. Và Ngài đã ban cho chúng ta sự đảm bảo về Lời của Chính Ngài, mà không thể sai, không bao giờ có thể sai. Ngài phán, “Kẻ nào ăn thịt Ta và uống Huyết Ta thì có Sự sống đời đời, và Ta sẽ khiến người ấy sống lại vào Ngày sau rốt,” Thánh Giăng chương thứ 6.

186 Điều đó cho tôi một hy vọng như vậy, sau khi nhìn thấy những tôn giáo sai lầm của thế giới; sự thờ phượng mặt trời, và sự thờ phượng thần tượng, và tất cả những quan niệm của họ về một đấng siêu nhiên. Nhưng, tuy nhiên, hãy xem Lời này, Nó không thể sai lầm biết bao! Và Đấng Mà đã chứng minh rằng Nó không thể sai lầm, đã ban cho chúng ta lời hứa Thiêng liêng này của Ngài, rằng Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại vào Ngày sau rốt.

187 Bây giờ, đối với những người lạ trong cổng của chúng ta, đó chỉ là nhiều hơn một chút với điều này so với những gì chúng ta

vừa làm. Tôi sẽ đọc nó, trước tiên, cho anh em, từ Kinh Thánh, trong Thánh Giảng chương 13, câu thứ 2, bắt đầu.

Và đương bữa ăn tối kết thúc, ma quỷ đã...để trong lòng của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai của Si-môn, để phản Ngài;

Chúa Jêsus biết...Cha đã giao mọi sự vào trong tay Ngài,...rằng Ngài đã đến từ Đức Chúa Trời, và đã đi về cùng Đức Chúa Trời;

Ngài đứng dậy khỏi bữa ăn tối,...đặt áo mình sang một bên; và lấy khăn tắm, và thắt lưng chính mình.

Kế đó Ngài đổ nước vào chậu, và bắt đầu rửa chân cho các môn đồ, và lại lấy khăn mình đã vắt mà lau chân cho.

Rồi Ngài đến với Si-môn Phi-e-rơ:...Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Chúa ôi, chính Ngài lại rửa chân cho tôi sao?

Đức Chúa Jêsus đáp và phán cùng người rằng, Hiện nay người chẳng biết sự Ta làm...; nhưng về sau người sẽ biết.

Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Ngài sẽ chẳng rửa chơn cho tôi bao giờ. Đức Chúa Jêsus đáp rằng, Nếu Ta không rửa cho người, thì người chẳng có phần chi với Ta hết.

Si-môn Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Lạy Chúa, chẳng những rửa chân mà thôi, nhưng...tay và...đầu nữa.

Đức Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Ai đã tắm rồi, không cần rửa...không cần rửa chân, nhưng đã được tinh sạch mọi thứ:...các người đều tinh sạch, nhưng chẳng phải hết thấy.

Vì Ngài biết ai sẽ phản Ngài; vì thế cho nên Ngài phán rằng, Các người chẳng phải hết thấy đều được tinh sạch.

Vì vậy sau khi Ngài đã rửa chân cho họ, và Ngài mặc áo lại, và...ngồi xuống lần nữa, Ngài phán cùng họ rằng, Các người có hiểu điều Ta đã làm cho các người chẳng?

Các người gọi Ta bằng Thầy bằng Chúa: và các người nói phải; vì Ta thật vậy.

Vậy nếu Ta, là Chúa là Thầy các người, đã rửa chân cho các người; thì các người...nên rửa chân cho nhau.

Vì Ta đã làm gương cho các người, để các người cũng nên làm như Ta đã làm cho các người.

...vì bằng các người biết những sự này thì có phước và làm theo chúng.

188 Nó là một trật tự của đèn tạm ở đây, suốt thời—thời gian tồn tại của hai mươi năm, rằng chúng ta đã luôn luôn thực hiện việc rửa chân. Những người Báp-tít đã thực hiện nó trước Ngũ Tuần; Ngũ Tuần đã thực hiện nó lên trong những ngày đầu tiên của nó; rồi tiếp tục. Vì vậy chúng ta, tối nay, như luôn luôn tuân giữ trật tự này.

189 Chúng ta có một phòng, ở đây, được gọi là phòng cầu nguyện. Các quý bà đi vào đó, để tuân giữ giáo lễ lớn này mà Đức Chúa Trời đã để lại cho chúng ta.

190 Và những người đàn ông đi vào phòng, để cầu nguyện...đến văn phòng này ở đây, chúc vụ của các chấp sự. Và chúng ta quan sát việc rửa chân.

191 Và anh em, người lạ, với chúng ta tối nay, không phải là người lạ, nhưng là một công dân của Nước Trời, nếu anh em chưa bao giờ quan sát điều này, dù là đàn ông hay đàn bà, chúng tôi thân ái hỏi thăm anh chị em và mời anh chị em đến và gia nhập sự thông công này với chúng tôi. Và nếu anh chị em chưa bao giờ làm điều đó trước đây, chúng tôi sẽ vui mừng có sự thông công của anh em tối nay, lần đầu tiên, với chúng tôi. Tuy nhiên, nếu bạn không cảm thấy rằng bạn muốn làm điều đó, điều gì đó thúc giục bạn về nhà ngay lập tức, hay điều gì đó, chúng tôi muốn nói rằng chúng tôi rất vui vì các bạn đã ở đây với chúng tôi tối nay.

192 Tôi hầu như xin lỗi vì đã làm gián đoạn bài giảng của tôi, và các thứ, theo cách tôi đã làm, tôi không phải là một thầy giảng, từ đầu, và rồi nó đến hầu như không mong đợi, nó làm cho tôi hầu như khó khăn. Một lát sau, có lẽ, Chúa sẽ giúp tôi trong những vấn đề này.

193 Và có lẽ sau khi trở về từ phía tây...Tôi hy vọng rằng Chúa cho tôi được nghỉ ngơi tốt ở ngoài đó, để tôi có thể trở lại, và có lẽ bởi Anh Neville và tôi tổ chức một buổi nhóm phục hưng điển hình thuở xưa ở đây trong vài đêm, về việc giảng dạy Lời.

¹⁹⁴ Có người nào đó, vừa gặp tôi hôm nay, muốn chịu phép báp-têm dưới dòng sông. Tôi vui mừng làm phép báp-têm cho bất cứ ai, bất cứ nơi nào. Nó ổn thôi. Bây giờ, chúng ta...

¹⁹⁵ Anh chị em luôn được chào đón tại Đền tạm Branham. Chúng ta không phải là giáo phái nào. Chúng ta không chống lại các giáo phái, nhưng chúng ta thật sự không thuộc giáo phái. Vì vậy, anh em luôn được chào đón. Chúng ta không có bất kỳ thành viên nào ở đây. Chúng ta chỉ có sự thông công với nhau, trong khi, “Huyết của Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, làm sạch chúng ta khỏi—khỏi mọi điều gian ác.”

¹⁹⁶ Và cho đến khi chúng ta gặp lại nhau, cầu xin sự bình an và ân điển của Đức Chúa Trời ở với mỗi người trong anh chị em. Tôi cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ cất bệnh tật ra khỏi giữa anh chị em, và sẽ ban cho anh chị em một cuộc hành trình tốt đẹp, an toàn về nhà tối nay, sức khỏe tốt và sức mạnh, hy vọng sẽ gặp anh chị em ở đây vào tối thứ Tư.

¹⁹⁷ Cho đến lúc đó, cầu xin ân điển của Ngài ở với anh chị em, trong khi chúng ta đứng nếu anh chị em muốn. (Mục sư, hãy...) Mục sư ở đây, Anh Neville, sẽ kết thúc bằng lời cầu nguyện. 🕊

54-1003E Năm Hân Hỉ
Đền tạ Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org